

No. 32824

**NETHERLANDS
and
NORWAY**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Signed at Oslo on 12 January 1990

Authentic texts: Dutch, Norwegian and English.

Registered by the Netherlands on 29 April 1996.

**PAYS-BAS
et
NORVÈGE**

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Signée à Oslo le 12 janvier 1990

Textes authentiques : néerlandais, norvégien et anglais.

Enregistrée par les Pays-Bas le 29 avril 1996.

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK NOORWEGEN EN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN TOT HET VERMIJ-
DEN VAN DUBBELE BELASTING EN HET VOORKOMEN VAN
HET ONTGAAN VAN BELASTING MET BETREKKING TOT
BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VER-
MOGEN

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Regering van het Koninkrijk Noorwegen,

De wens koesterende een nieuwe overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een van de Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totaalbedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

- a. in Noorwegen:
 - inntektsskatt til staten (de nationale inkomstenbelasting),
 - inntektsskatt til fylkeskommunen (de provinciale inkomstenbelasting),
 - inntektsskatt til kommunen (de gemeentelijke inkomstenbelasting),
 - fellesskatt til Skattefordelingsfondet (de nationale bijdragen aan het Belastingvereveningsfonds),
 - formuesskatt til staten (de nationale vermogensbelasting),
 - formuesskatt til kommunen (de gemeentelijke vermogensbelasting),
 - skatt til staten verdrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum (de nationale belasting betrekking hebbend op inkomsten en vermogen uit de exploratie en exploitatie van onderzeese oliebronnen en uit werkzaamheden en bedrijvigheden die daarmee verband houden, daaronder begrepen het vervoer per pijpleiding van geproduceerde olie),
 - avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet (de nationale heffingen op beloningen van artiesten-niet-inwoners),
 - sjømannsskatt (belasting van zeelieden),
(hierna te noemen: „Noorse belasting”);
- b. in Nederland:
 - de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,
 - de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijnwet continentaal plat 1965,
 - de dividendbelasting,
 - de vermogensbelasting,
(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij de context anders vereist:

a. betekent de uitdrukking „Staat” Noorwegen of Nederland, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Staten” Noorwegen en Nederland;

b. betekent de uitdrukking „Noorwegen” het Koninkrijk Noorwegen, daaronder begrepen elk gebied buiten de territoriale wateren van het Koninkrijk Noorwegen waar het Koninkrijk Noorwegen, in overeenstemming met de Noorse wetgeving en in overeenstemming met het internationale recht, zijn rechten met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond alsmede de natuurlijke rijkdommen daarvan kan uitoefenen; de uitdrukking omvat niet Svalbard (Spitsbergen), Jan Mayen en de van Noorwegen afhankelijke gebieden („biland”);

c. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan voor zover dat gebied in overeenstemming met het internationale recht krachtens de Nederlandse wetgeving is geweest of zal worden aangemerkt als een gebied waarbinnen Nederland bepaalde rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de zeebodem of de ondergrond daarvan;

d. betekent de uitdrukking „onderdaan”:

1. elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een van de Staten bezit;

2. elke rechtspersoon, vennootschap en vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is;

e. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

f. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

g. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten” en „onderneming van de andere Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;

h. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of een luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een van de Staten is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Staat zijn gelegen;

i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Noorwegen de Minister van Financiën en Douane of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een van de Staten heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een van de Staten” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

a. een plaats waar leiding wordt gegeven;

b. een filiaal;

c. een kantoor;

d. een fabriek;

e. een werkplaats; en

f. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een bouwwerk alsmede constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden of de daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende of adviserende aard vormen alleen dan een vaste inrichting indien de duur van zulk een bouwwerk of zulke werkzaamheden een tijdvak van 12 maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de onderdelen a) tot en met e) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een van de Staten gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een van de Staten te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissienair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. Alleen de omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een van de Staten uit onroerende goederen (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende goederen” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – waaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voorzover het in een van de Staten gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. Deze voordelen mogen echter ook in de andere Staat worden belast, indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming in die andere Staat is gelegen.

3. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid omvatten voordelen verkregen uit de exploitatie in internationaal verkeer van schepen of luchtvaartuigen mede voordelen die daarmee bijkomstig verband houden, zoals voordelen die door een binnenlandse of internationale vervoerder worden verkregen uit de verhuur van schepen of luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning, als gevolg van tijdelijk beschikbare vervoerscapaciteit.

4. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaart-onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waarin de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

5. De bepalingen van het eerste tot en met het vierde lid vinden overeenkomstige toepassing ten aanzien van voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen die worden gebezigd voor de visserij in volle zee.

6. De bepalingen van het eerste, tweede, derde en vijfde lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal geëxploiteerd agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

Indien

a. een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat, en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Het is echter wel verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „cost-sharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaald inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid mag de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is geen belasting heffen op dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een lichaam (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma) is, dat inwoner is van de andere Staat en onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

4. Niettegenstaande het derde lid mag, indien en zolang als in een van de Staten het tarief van de belasting geheven van uitgedeelde vennootschapswinsten lager is dan het tarief van de belasting geheven van niet uitgedeelde vennootschapswinsten en het verschil tussen beide tarieven 10 punten of meer bedraagt, elk van de Staten een belasting heffen op dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een lichaam (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat inwoner is van de andere Staat en onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt. De op deze wijze geheven belasting mag echter niet overschrijden:

a. 5 percent van het brutobedrag ervan, indien het hiervoren bedoelde verschil 15 punten of minder bedraagt;

b. 10 percent van het brutobedrag ervan, indien het hiervoren bedoelde verschil meer dan 15 punten bedraagt.

Indien in een van de Staten het hiervoren bedoelde verschil meer bedraagt dan 20 punten, mag die Staat een belasting heffen op dividenden, die niet mag uitgaan boven 15 percent van het brutobedrag ervan.

5. De bepalingen van het tweede, derde en vierde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen. Wat Nederland betreft omvat de uitdrukking eveneens inkomsten uit winstdelende obligaties.

7. De bepalingen van het eerste, tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de

betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat is slechts in die andere Staat belastbaar indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde is tot de interest.

2. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. Deze uitdrukking omvat echter niet de inkomsten die in artikel 10 zijn behandeld.

In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.

2. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap – waaronder begrepen bio-

scoopfilms en films of geluidsbanden voor radio en televisie -, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid:

a. zijn voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsmede van schepen gebezigd voor de visserij in volle zee en van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts in die Staat belastbaar;

b. mogen deze voordelen echter ook in de andere Staat worden belast, indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming in die andere Staat is gelegen. De bepalingen van artikel 8, vierde lid, vinden hierbij toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen die worden verkregen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen deel uitmakende van een aanmerkelijk belang in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van die Staat, mits:

a. de activa van de onderneming geheel of voornamelijk bestaan uit onroerende goederen die in die Staat zijn gelegen, of

b. de voordelen worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaar voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een persoon, niet zijnde een lichaam, die inwoner is van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

Een inwoner van een van de Staten die in die andere Staat zulk een vrij beroep uitoefent of andere werkzaamheden van zelfstandige aard verricht, wordt geacht in die andere Staat over zulk een vast middelpunt te beschikken, indien hij in die andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 183 dagen te boven gaan.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 17, 18 en 19 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrek-

king aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a. de genieter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die inwoner is van de Staat waarvan de genieter inwoner is, en wiens bedrijfsactiviteiten niet geheel of nagenoeg geheel bestaan uit het ter beschikking stellen van arbeidskrachten; en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer of aan boord van schepen die worden gebezigd voor de visserij in volle zee slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

„Directeursbeloningen”

1. Directeursbeloningen (directors' fees) of dergelijke beloningen verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van een dergelijk college van een lichaam dat inwoner is van Noorwegen, mogen in Noorwegen worden belast.

2. Directeursbeloningen (directors' fees) of andere beloningen verkregen door een inwoner van Noorwegen in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van Nederland, mogen in Nederland worden belast.

3. Indien de in het eerste of tweede lid bedoelde beloningen verkregen worden door een persoon die werkzaamheden van regelmatige en wezenlijke aard verricht in een vaste inrichting, welke gevestigd is in de Staat die niet de Staat is waarvan het lichaam inwoner is, en de beloningen aftrekbaar zijn bij het bepalen van de belastbare winst van die vaste inrichting, zijn de beloningen, voor zover zij aldus aftrekbaar zijn, niettegenstaande de bepalingen van het eerste of tweede lid van dit artikel, slechts belastbaar in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een van de Staten als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio- of

televisieartiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op inkomsten, verkregen uit werkzaamheden die in een van de Staten worden verricht door artiesten of sportbeoefenaars indien het bezoek aan die Staat in hoofdzaak wordt betaald uit openbare fondsen van de andere Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. In een zodanig geval zijn de inkomsten slechts belastbaar in de Staat waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

Artikel 18

Pensioenen en lijfrenten

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen of andere soortgelijke beloningen ter zake van een vroegere dienstbetrekking, alsmede lijfrenten, betaald aan een inwoner van een van de Staten, slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Staat, mogen de beloningen in die andere Staat worden belast.

3. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

4. Pensioenen uitbetaald krachtens de bepalingen van een publiekrechtelijke regeling inzake sociale zekerheid van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, zijn slechts in de laatstbedoelde Staat belastbaar.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a) Beloningen niet zijnde pensioenen, betaald door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a) Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Studenten

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een van de Staten, inwoner was van de andere Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een van de Staten in de andere Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 22

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen, zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een van de Staten bezit en dat is gelegen in de andere Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepaling van het tweede lid:

a. zijn schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsmede schepen gebezigd voor de visserij in volle zee en roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts belastbaar in de Staat waarvan de exploitant inwoner is;

b. mogen deze schepen en luchtvaartuigen en roerende goederen echter ook in de andere Staat worden belast indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming in die andere Staat is gelegen. De bepalingen van artikel 8, vierde lid, vinden hierbij toepassing.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 23

1. Elk van de Staten is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in de andere Staat mogen worden belast.

2. a) Indien een inwoner van Noorwegen voordelen en inkomsten verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die volgens de bepalingen van deze Overeenkomst in Nederland mogen worden belast, stelt Noorwegen, onder voorbehoud van de bepalingen van de onderdelen b en c, die voordelen en inkomsten of die vermogensbestanddelen vrij van belasting, maar mag bij de berekening van de belasting over het overblijvende inkomen of vermogen van die persoon het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien de vrijgestelde voordelen en inkomsten of vermogensbestanddelen niet aldus zouden zijn vrijgesteld.

b. Indien een inwoner van Noorwegen bestanddelen van het inkomen verkrijgt die, volgens de bepalingen van artikel 10, tweede lid, artikel 13, vijfde lid en artikel 16 in Nederland mogen worden belast, staat Noorwegen een vermindering toe op de belasting naar het inkomen van die persoon tot een bedrag gelijk aan de in Nederland betaalde belasting. Deze vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de belasting, zoals deze is berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan die bestanddelen van het inkomen die zijn verkregen uit Nederland.

c. Niettegenstaande de bepalingen van onderdeel b, zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van Nederland aan een lichaam dat inwoner is van Noorwegen vrijgesteld van Noorse belasting, mits de dividenden overeenkomstig de wetgeving van Noorwegen van belasting zouden zijn vrijgesteld indien beide lichamen Noorse lichamen waren geweest, en voorts met dien verstande dat, voor zover het bedrag van de dividenden, door een lichaam dat inwoner is van Nederland over een belastingjaar vastgesteld, dividenden vertegenwoordigt, die dat lichaam, rechtstreeks of door een andere rechtspersoon, in hetzelfde of in een vroeger belastingjaar heeft ontvangen op aandelen van een lichaam dat inwoner is van een derde Staat, de vrijstelling van Noorse belasting slechts wordt verleend voor zover de dividenden, ontvangen op aandelen van het lichaam dat inwoner is van die derde Staat, in Nederland aan vennootschapsbelasting onderworpen zijn geweest, of, indien dit niet het geval is, voor zover de dividenden van Noorse belasting zouden zijn vrijgesteld, indien het Noorse lichaam de aandelen rechtstreeks had bezeten.

3. a) Indien een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 8, tweede lid, artikel 10, zevende lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, artikel 13, eerste, tweede en derde lid (onderdeel b), artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 16, artikel 19, eerste lid (onderdeel a), artikel 21, tweede lid, en artikel 22, eerste, tweede en derde lid (onderdeel b), van deze Overeenkomst in Noorwegen mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze bestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen of het vermogen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

b. Nederland verleent voorts een aftrek op de Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 17, artikel 18, tweede lid en artikel 19, tweede lid (onderdeel a), van deze Overeenkomst in Noorwegen mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Noorwegen over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die uit hoofde van

de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

HOOFDSTUK VI

WERKZAAMHEDEN BUITENGAATS

Artikel 24

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enige andere bepaling van deze Overeenkomst.

2. Een onderneming van een van de Staten die in de andere Staat buitengaats werkzaamheden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in die andere Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, wordt, onder voorbehoud van het derde en vijfde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting.

3. De bepalingen van het tweede lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien de aldaar bedoelde werkzaamheden in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan. Voor de toepassing van dit lid:

a. wordt een onderneming die in de andere Staat werkzaamheden verricht als bedoeld in het tweede lid van dit artikel en die is gelieerd aan een andere onderneming die aldaar in wezen gelijksoortige werkzaamheden verricht, geacht al die werkzaamheden van de laatstbedoelde onderneming te verrichten, behoudens in zoverre die werkzaamheden tegelijkertijd met haar eigen werkzaamheden worden verricht;

b. wordt een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van de ander of indien dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van beide ondernemingen.

4. Een inwoner van een van de Staten die, in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard, in de andere Staat buitengaats werkzaamheden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in die andere Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Staat. Dit lid is echter niet van toepassing indien werkzaamheden in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

5. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats, of tussen plaatsen, in een van de Staten waar werkzaamheden worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, of uit de exploitatie van sleepboten en andere schepen die bij zulke werkzaam-

heden behulpzaam zijn, zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

6. a) Onder voorbehoud van onderdeel b van dit lid mogen salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking in verband met de exploratie of exploitatie van de in de andere Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, in zoverre de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast mits de dienstbetrekking buitengaats wordt uitgeoefend gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 30 dagen te boven gaan;

b. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat betrokken is bij het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats, of tussen plaatsen, in een van de Staten waar werkzaamheden worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, of ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een sleepboot of andere schepen die bij zulke werkzaamheden behulpzaam zijn, zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de werknemer inwoner is.

7. Voordelen, verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de vervreemding van rechten op goederen die worden voortgebracht met de exploratie of exploitatie van de in de andere Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, waaronder begrepen rechten ter zake van belangen bij die goederen of de voordelen daaruit of uit de vervreemding van aandelen die hun waarde geheel of grotendeels, onmiddellijk of middellijk aan deze rechten ontleen, mogen in die andere Staat worden belast.

8. Voor de bestanddelen van het inkomen die volgens het tweede, vierde en zevende lid van dit artikel in Nederland mogen worden belast, verleent Noorwegen een aftrek van zijn belasting die zal worden berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, tweede lid, onderdeel b.

9. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Nederland belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die volgens het zesde lid, onderdeel a, van dit artikel in Nederland mogen worden belast, past Noorwegen de regels toe die zijn neergelegd in artikel 23, tweede lid, onderdeel a.

10. Voor de bestanddelen van het inkomen die volgens het tweede, vierde en zevende lid van dit artikel in Noorwegen mogen worden belast, verleent Nederland een aftrek van zijn belasting die zal worden berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, derde lid, onderdeel b.

11. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Noorwegen belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die volgens het zesde lid, onderdeel a, van dit artikel in Noorwegen mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting die zal worden berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, derde lid, onderdeel a.

HOOFDSTUK VII

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 25

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een van de Staten of van beide Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een van de Staten worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en de daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, vierde lid, of artikel 12, vierde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven, betaald door een onderneming van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

5. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerd door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 26

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarin de Overeenkomst niet voorziet. In het bijzonder kunnen de bevoegde autoriteiten tot overeenstemming komen over dezelfde toerekening van voordelen tussen gelieerde ondernemingen als bedoeld in artikel 9.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Ingeval de bevoegde autoriteiten overeenstemming als bedoeld in het tweede en derde lid bereiken, wordt dienovereenkomstig belasting geheven of teruggaaf van belasting toegestaan. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Staten.

Artikel 27

Uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen zodanige inlichtingen uit als nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan de nationale wetgeving van de Staten betreffende de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt

door artikel 1. Alle door een van de Staten ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (waaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

Artikel 28

Hulp en bijstand

1. De Staten nemen op zich elkaar hulp en bijstand te verlenen bij de invordering van de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken, met inbegrip van interest, kosten, verhogingen van belasting en boeten van niet-strafrechtelijke aard.

2. Ingeval van verzoeken tot invordering van belastingen worden onherroepelijk vaststaande belastingvorderingen van elk van de Staten door de andere Staat ter invordering aanvaard en in die Staat geïnd overeenkomstig de wetten die van toepassing zijn voor de invordering en inning van zijn eigen belastingen, met dien verstande dat zulke vorderingen in de laatstbedoelde Staat geen wettelijke voorrang genieten. Noorse belastingvorderingen worden als onherroepelijk vaststaand beschouwd, indien zij niet meer kunnen worden gewijzigd ingevolge administratief beroep. De aangezochte Staat is niet gehouden over te gaan tot executoriale maatregelen waarvoor de wet van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

3. Elk verzoek gaat vergezeld van bescheiden waaruit blijkt dat volgens de wetten van de verzoekende Staat de belastingen onherroepelijk zijn komen vast te staan in de zin van het tweede lid van dit artikel.

Artikel 29

Beperking van de artikelen 27 en 28

In geen geval worden de bepalingen van de artikelen 27 en 28 zo uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetten of de administratieve praktijk van die of van de andere Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetten of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 30

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, echter alleen indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen is onderworpen als inwoners van die staat.

3. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, op hun organen en functionarissen, noch op natuurlijke personen deel uitmakende van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, die in een van de Staten verblijven en in geen van de beide Staten aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen of naar het vermogen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

Artikel 31

Uitvoeringsvoorschriften

1. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van artikel 10, tweede, derde en vierde lid.

2. Ten aanzien van de bepalingen van deze Overeenkomst met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de wederkerige bijstand bij de invordering van belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regels vaststellen betreffende de te volgen gedragslijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munteenheid, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima van de voor invordering in aanmerking komende bedragen en daarmee verband houdende aangelegenheden.

3. De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen, in overeenstemming met het gebruik van die Staat, uitvoeringsvoorschriften vaststellen die nodig zijn om de overige bepalingen van deze Overeenkomst uit te voeren.

Artikel 32

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot Aruba en/of de Nederlandse Antillen, indien het betrokken land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop de Overeen-

komst van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, waaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van de Overeenkomst niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van de Overeenkomst tot enig land waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

HOOFDSTUK VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 33

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de laatste van de data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld en de bepalingen ervan vinden toepassing:

a. met betrekking tot de bronheffing op dividenden die zijn verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin deze Overeenkomst in werking treedt;

b. met betrekking tot belastingen, andere dan de bronheffing op dividenden, voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin deze Overeenkomst in werking treedt.

2. De Overeenkomst tussen het Koninkrijk Noorwegen en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, getekend te 's-Gravenhage op 22 september 1966 en de Overeenkomst van 11 januari 1929 tussen Nederland en Noorwegen tot wederzijdse vrijstelling van inkomstenbelasting in zekere gevallen, waarbij winsten voortvloeien uit het zeescheepvaartbedrijf worden beëindigd op het tijdstip van inwerkingtreding van deze Overeenkomst. De bepalingen van de Overeenkomst uit 1966 blijven echter van toepassing totdat de bepalingen van deze Overeenkomst, overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid van dit artikel, van toepassing zijn.

Artikel 34

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een van de Overeenkomstsluitende Partijen is opgezegd. Elk van de Partijen kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken

van een tijdvak van vijf jaar sedert de datum van inwerkingtreding een kennisgeving van beëindiging te doen. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

a. met betrekking tot de bronheffing op dividenden die zijn verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan;

b. met betrekking tot belastingen, andere dan de bronheffingen op dividenden, voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Oslo, de 12de januari 1990, in tweevoud in de Nederlandse, de Noorse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Noorse en de Nederlandse en de Noorse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering
van het Koninkrijk der Nederlanden:

VAN GEEN

Voor de Regering
van het Koninkrijk Noorwegen:

JAN FLATLA

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten, zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

I.

1. Indien ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst een inwoner van Nederland is vrijgesteld van of recht heeft op vermindering van Noorse belasting, is een soortgelijke vrijstelling of vermindering van toepassing ten aanzien van onverdeelde nalatenschappen van overleden personen voor zover een of meer van de begunstigten inwoner van Nederland is.

2. Voor zover voordelen of inkomsten van een onverdeelde nalatenschap van een overleden persoon ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst onderworpen zijn aan Noorse belasting en toekomen aan een begunstigde die inwoner van Nederland is, verleent Nederland een vermindering op de voet van artikel 23, derde lid, van de Overeenkomst.

II. Ad Artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar het schip zijn thuishaven heeft.

III. Ad Artikel 5

Voor de toepassing van artikel 5, derde lid,

a. moeten afzonderlijke bouwwerken of constructiewerkzaamheden voor de berekening van de tijdsduur niet worden samengenomen;

b. kunnen normaal als afzonderlijke bouwwerken worden beschouwd werken die voor verschillende opdrachtgevers worden uitgevoerd, tenzij die werken uit economisch oogpunt één geheel vormen;

c. worden verschillende werken voor rekening van één enkele opdrachtgever in elk geval als een geheel behandeld, indien zij ingevolge één enkele overeenkomst worden uitgevoerd;

d. dienen werken indien zij voor rekening van één enkele opdrachtgever worden uitgevoerd ingevolge meer dan één overeenkomst, eveneens als een geheel te worden behandeld in geval van eenheid van uitvoering. Dit kan zich voordoen:

(i) *in de tijd*, nl. wanneer de verschillende werken gelijktijdig of onmiddellijk na elkaar zonder onderbreking worden uitgevoerd;

- (ii) *in de ruimte*, wanneer de werken, ofschoon op verschillende plaatsen uitgevoerd, feitelijk een deel van een groter geheel vormen en er geen noemenswaardige werkonderbreking is geweest.

IV. Ad Artikel 7

Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting worden, voor de toepassing van het eerste en tweede lid van artikel 7, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van de vergoedingen die aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening zijn toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of faciliteiten alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, maar slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd.

De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de onderneming inwoner is.

V. Ad artikelen 8, 13 en 22

Indien een onderneming wordt gedreven door een of meer hoofdelijk aansprakelijke vennoten die in een van de Staten wonen, en door een of meer hoofdelijk aansprakelijke vennoten die in de andere Staat wonen, en de bevoegde autoriteiten van beide Staten het erover eens zijn dat niet kan worden vastgesteld dat de plaats van de werkelijke leiding slechts in een van de Staten is gelegen, zijn voordelen als bedoeld in artikel 8, eerste, vijfde en zesde lid, voordelen als bedoeld in artikel 13, derde lid, en vermogen als bedoeld in artikel 22, derde lid, slechts belastbaar, naar gelang van het aandeel dat elk van de hoofdelijk aansprakelijke vennoten in het geheel bezit, in de Staat waarvan die vennoot inwoner is.

VI. Ad Artikel 10

Verzoeken om teruggaaf van belasting die niet overeenkomstig de bepalingen van artikel 10 is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

VII. Ad Artikelen 11 en 23

Ingeval een van de Staten een bronbelasting op interest invoert, stelt die Staat de andere Staat in kennis van de invoering van die belasting

en knoopt zij onderhandelingen aan ten einde overeenstemming te bereiken over zodanige wijzigingen van de artikelen 11 en 23 als passend zijn.

VIII. Ad Artikel 23

De Staten komen overeen dat op verzoek van Noorwegen, welk verzoek bij nota langs diplomatieke weg wordt gedaan, artikel 23, tweede lid, wordt vervangen door de onderstaande tekst, die in werking treedt op de dertigste dag na de bevestiging langs diplomatieke weg van de ontvangst van die nota en die voor de eerste maal van toepassing is met betrekking tot belastingen naar het inkomen of naar het vermogen betreffende het kalenderjaar (met inbegrip van boekjaren die aanvangen in dat jaar) volgend op dat waarin de bevestiging is ontvangen:

„2. a. Indien een inwoner van Noorwegen voordelen en inkomsten verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in Nederland mogen worden belast, verleent Noorwegen een vermindering op de inkomstenbelasting of vermogensbelasting van die persoon tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde belasting. Zulk een vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de Noorse belasting, zoals deze is berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan de voordelen en inkomsten verkregen uit de vermogensbestanddelen in Nederland.

Voor de toepassing van dit lid worden bij de vaststelling van de Nederlandse belasting de investeringsbijdragen en -toeslagen en de desinvesteringsbijtellingen als bedoeld in de Nederlandse Wet investeringsrekening niet in aanmerking genomen. Voor de toepassing van dit lid worden de belastingen, niet zijnde de vermogensbelasting, waarnaar wordt verwezen in artikel 2, derde lid, onderdeel b en vierde lid, beschouwd als belastingen naar het inkomen.

b. Niettegenstaande de bepalingen van onderdeel a, zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van Nederland aan een lichaam dat inwoner is van Noorwegen vrijgesteld van Noorse belasting, mits de dividenden overeenkomstig de wetgeving van Noorwegen van belasting zouden zijn vrijgesteld indien beide lichamen Noorse lichamen waren geweest, en voorts met dien verstande dat, voor zover het bedrag van de dividenden, door een lichaam dat inwoner is van Nederland over een belastingjaar vastgesteld, dividenden vertegenwoordigt, die dat lichaam, rechtstreeks of door een andere rechtspersoon, in hetzelfde of in een vroeger belastingjaar heeft ontvangen op aandelen van een lichaam dat inwoner is van een derde Staat, de vrijstelling van Noorse belasting slechts wordt verleend voor zover de dividenden, ontvangen op aandelen van het lichaam dat inwoner is van die derde Staat, in Nederland aan vennootschapsbelasting onderworpen zijn geweest, of, indien dit niet het geval is, voor zover de dividenden van Noorse belasting zouden zijn vrijgesteld, indien het Noorse lichaam de aandelen rechtstreeks had bezeten.”

IX. Ad Artikel 23

Ingeval Noorwegen een belasting op pensioenen als bedoeld in artikel 19, tweede lid, invoert die worden betaald aan inwoners van

Nederland, stelt Nederland deze pensioenen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan overeenkomstig artikel 23, derde lid, onderdeel a.

X. Ad Artikel 23

Het is wel verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in het derde lid van artikel 23 de waarde van de in het eerste lid van artikel 22 bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypotheek op dat vermogen en de waarde van de in het tweede lid van artikel 22 bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vast middelpunt behorende schulden.

XI. Ad Artikel 25

De bepalingen van artikel 25, derde lid, mogen niet aldus worden uitgelegd, dat zij Noorwegen zouden beletten alle voordelen die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting die in Noorwegen wordt aangehouden door een lichaam dat inwoner is van Nederland, te belasten naar het tarief geldende voor niet uitgedeelde winsten van een lichaam dat inwoner is van Noorwegen. Het bedrag van deze belasting mag echter niet hoger zijn dan de belasting die zou worden geheven van een lichaam en zijn aandeelhouder, indien:

- a. deze winsten werden verkregen door een lichaam dat inwoner is van Noorwegen,
- b. de aandelen van dit lichaam geheel in het bezit waren van een lichaam (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma) dat inwoner is van Nederland, en
- c. het onder a. bedoelde lichaam aan het onder b) bedoelde lichaam 30 percent van zijn winst uitdeelde.

XII. Ad Artikel 25

Voor de toepassing van artikel 25, derde lid, zijn

- a. interest, royalty's en andere uitgaven, die door een onderneming van een van de Staten zijn gedaan en die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting welke die onderneming in de andere Staat heeft, voor de berekening van de belastbare winst van die vaste inrichting een onderneming van die andere Staat zou zijn;
- b. schulden die door een onderneming van een van de Staten zijn aangegaan en die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting welke die onderneming in de andere Staat heeft, voor de berekening van het belastbare vermogen van die vaste inrichting onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer die vaste inrichting een onderneming van die andere Staat zou zijn.

XIII. Ad Artikel 28

Geen van beide Staten is gehouden lijfswang toe te passen ter invordering van belastingen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Oslo, de 12de januari 1990, in tweevoud in de Nederlandse, de Noorse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Ingeval de Nederlandse en de Noorse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering
van het Koninkrijk der Nederlanden:

VAN GEEN

Voor de Regering
van het Koninkrijk Noorwegen:

JAN FLATLA

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

OVERENSKOMST MELLOM KONGERIKET NEDERLAND OG
KONGERIKET NORGE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBES-
KATNING OG FOREBYGGELSE AV SKATTEUNNDRAGELSE
MED HENSYN TIL SKATTER AV INNTEKT OG FORMUE

Kongeriket Nederlands Regjering

og

Kongeriket Norges Regjering

som ønsker å inngå en ny overenskomst til unngåelse av
dobbelbetskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med
hensyn til skatter av inntekt og formue,

er blitt enige om følgende:

KAPITTEL I

OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikkel 1

DE PERSONER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt
i en av eller i begge stater.

Artikkel 2

SKATTER SOM OMFATTES AV OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av
inntekt og formue som utskrives for regning av en av
statene eller dens regionale eller lokale
forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de
utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses alle
skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den
samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen,
herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller
fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av et
foretagende, så vel som skatter av verdistigning.

3. De gjeldende skatter som denne overenskomst får anvendelse på er især:

a) i Norge:

- inntektsskatt til staten,
- inntektsskatt til fylkeskommunen,
- inntektsskatt til kommunen,
- fellesskatt til Skattefordelingsfondet,
- formuesskatt til staten,
- formuesskatt til kommunen,
- skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum,
- avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet,
- sjømannsskatt,

(i det følgende kalt "norsk skatt");

b) i Nederland:

- inntektsskatt (inkomstenbelasting),
- lønnskatt (loonbelasting),
- selskapskatt (vennootschapsbelasting) inkludert statens del i nettoinntektene av utnyttelsen av naturressurser oppkrevet i overensstemmelse med Mijnwet 1810 (lov om gruvedrift av 1810) med hensyn til konsesjoner utstedt fra og med 1967, eller i overensstemmelse med Mijnwet Continentaal Plat 1965 (Nederlands kontinentalsokkellov av 1965),
- dividendskatt (dividendbelasting),
- formuesskatt (vermogensbelasting),

(i det følgende kalt "nederlandsk skatt").

4. Denne overenskomst skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter, blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i statene skal underrette hverandre om enhver vesentlig endring som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

KAPITTEL II

DEFINISJONER

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) "stat" betyr Norge eller Nederland, slik det fremgår av sammenhengen; "statene" betyr Norge og Nederland;
- b) "Norge" betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Norges sjøterritorium, hvor Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
- c) "Nederland" betyr den del av Kongeriket Nederland som ligger i Europa inkludert den delen av havbunnen og dens undergrunn i Nordsjøen, i den utstrekning det området overensstemmende med folkeretten er blitt eller senere kan bli betegnet i nederlandsk lovgivning som et område hvor Nederland kan utøve visse rettigheter med hensyn til undersøkelse og utnyttelse av naturressursene på havbunnen eller undergrunnen.
- d) "statsborgere" betyr:
 - 1. alle fysiske personer som er borgere av en av statene;
 - 2. alle juridiske personer, interessentskaper og sammenslutninger som erverver sin status som sådanne i henhold til gjeldende lov i en av statene;
- e) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- f) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- g) "foretagende i en av statene" og "foretagende i den annen stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en av statene og

et foretagende som drives av en person bosatt i den annen stat;

- h) "internasjonal fart" betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretagende hvis virkelige ledelse har sitt sete i en av statene, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen stat;
- i) "kompetent myndighet" betyr:
1. for så vidt angår Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 2. for så vidt angår Nederland, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham.

2. Ved en stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Artikkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre, eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1, er bosatt i begge stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig; hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av statene, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;

- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de to stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i begge stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

FAST DRIFTSSTED

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted; og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings eller installasjonsprosjekt eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet i tilknytning til slike utgjør et fast driftssted bare hvis stedet opprettholdes i mer enn 12 måneder, eller prosjektet eller virksomheten varer mer enn 12 måneder.
4. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:
 - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;

- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
- d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;
- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at resultatet av det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptrer på vegne av et foretagende og har, og vanligvis utøver, i en av statene fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretagendet, skal foretagendet uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

6. Et foretagende skal ikke anses for å ha fast driftssted i en av statene bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper skal anses for et fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III

SKATTELEGGING AV INNTEKT

Artikkel 6

INNTEKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt som en person bosatt i en av statene oppbærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket "fast eiendom" skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip, båter og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretagende, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en av statene skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.
2. Når et foretagende i en av statene utøver forretningsvirksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver av statene tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller

lignende forhold og som optrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en av statene å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke denne stat fra å fastsette den skattbare fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig. Den fordelingsmetode som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretagendet.

6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke herøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

SKIPSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste som oppbæres av en person bosatt i en av statene ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Slik fortjeneste kan imidlertid også skattlegges i den annen stat, hvis den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete i denne annen stat.

3. Ved anvendelsen av punktene 1 og 2 skal fortjeneste oppbåret ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart omfatte fortjeneste som følger med, slik som fortjeneste oppbåret av et innenlandsk eller

internasjonalt fraktforetagende ved utleie av skip eller luftfartøy på bareboat basis når dette skyldes midlertidig ledig kapasitet.

4. Hvis den virkelige ledelse for et skipsfartsforetagende er ombord på et skip, skal den anses for å ha sitt sete i den stat hvor skipet har sitt hjemsted, eller hvis slikt hjemsted ikke finnes, i den stat hvor den som driver skipet er bosatt.

5. Bestemmelsene i punktene 1 til 4 kommer likeledes til anvendelse på fortjeneste oppebåret ved driften av fiskefartøyer i åpen sjø.

6. Bestemmelsene i punktene 1, 2, 3 og 5 får også anvendelse på fortjenesten oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetagende eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9

FORETAGENDER MED FAST TILKNYTNING TIL HVÆRANDRE

I tilfelle hvor

- a) et foretagende i en av statene deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en av statene og et foretagende i den annen stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste. Dette må imidlertid forstås slik at det at foretagender med fast tilknytning til hverandre har inngått ordninger slik som en ordning med deling av utgifter eller generelle service-avtaler, for eller basert på fordeling av utøvelse, generelle administrative, tekniske og forretningsmessige utgifter, forsknings- og utviklingsutgifter og andre liknende utgifter ikke i seg selv er et slikt vilkår som er ment i den foregående setning.

Artikkel 10

DIVIDENDER

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en av statene til en person bosatt i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som ilegges ikke overstige 15 prosent av dividendenes bruttobeløp.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 kan den stat i hvilken det utdelende selskap er hjemmehørende ikke skattlegge dividendene, dersom den virkelige rettighetshaver til dividendene er et selskap (unntatt et kompaniskap) som er hjemmehørende i den annen stat og direkte innehar minst 25 prosent av det utdelende selskaps kapital.

4. Uansett punkt 3 kan hver av statene, hvis og så lenge en av statene nytter en skattesats på et selskaps utdelte overskudd som er lavere enn den skattesats som nyttes på selskapets ikke-utdelte overskudd, og differansen mellom disse skattesatser er 10 prosentpoeng eller mere, utligne en skatt på dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en av statene til et selskap (unntatt kompaniskap) som er hjemmehørende i den annen stat og som innehar minst 25 prosent av det utdelende selskaps kapital, men den skatt som ilegges skal ikke overstige:

- a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp, hvis den ovennevnte differanse er 15 prosentpoeng eller mindre;
- b) 10 prosent av dividendenes bruttobeløp, hvis den ovennevnte differanse overstiger 15 prosentpoeng.

Når imidlertid den ovennevnte differanse overstiger 20 prosentpoeng i en av statene, kan denne stat utligne en skatt på dividendene, som ikke kan overstige 15 prosent av dividendenes bruttobeløp.

5. Bestemmelsene i punktene 2, 3 og 4 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.

6. Uttrykket "dividender" i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, "jouissance"-aksjer eller "jouissance"-rettigheter, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter med rett til andel i overskudd,

samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer: For såvidt angår Nederland omfatter uttrykket også inntekt av "profit sharing bonds".

7. Bestemmelsene i punktene 1, 2, 3 og 4 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en av statene og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

8. Når et selskap hjemmehørende i en av statene oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

RENTER

1. Renter som skriver seg fra en av statene og utbetales til en person bosatt i den annen stat skal, dersom denne person er den virkelige rettighetshaver til rentene, bare kunne skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket "renter" i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som skriver seg fra slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Uttrykket omfatter imidlertid ikke inntekt som er omhandlet i artikkel 10. Morarenter anses ikke som renter etter denne artikkel.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en av

statene og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

4. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaveren, eller mellom dem begge og en tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av statene under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

ROYALTY

1. Royalty som skriver seg fra en av statene og utbetales til en person bosatt i den annen stat skal, dersom denne person er den virkelige rettighetshaver til royaltyen, bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket "royalty" i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, filmer eller bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse, alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en av statene og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

4. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom dem begge og en tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av statene under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

FORMUESGEVINST

1. Gevinst som en person bosatt i en av statene oppbeholder ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en av statene har i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en av statene har i den annen stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 skal følgende gjelde:

- a) gevinst oppbåret av en person bosatt i en av statene ved avhendelse av skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, samt fartøyer som anvendes i fiskevirksomhet i åpen sjø, og løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøy eller fartøy, skal bare kunne skattlegges i denne stat;
- b) slike gevinster kan imidlertid også skattlegges i den annen stat, hvis den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete i denne annen stat. Ved anvendelsen av dette underpunkt skal bestemmelsene i artikkel 8 punkt 4 få anvendelse.

4. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1, 2 og 3 skal bare kunne skattlegges i den stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsene i punkt 4 skal ikke berøre statenes rett til etter sin egen lovgivning å skattlegge gevinster ved avhendelse av en betydelig del av aksjer eller "jouissance" rettigheter i et selskap, hvis kapital er helt

eller delvis fordelt på aksjer og som er hjemmehørende i denne stat, forutsatt at:

- a) selskapets eiendeler helt eller hovedsaklig består av fast eiendom beliggende i denne stat, eller
- b) gevinstene er oppebåret av en fysisk person som er bosatt i den annen stat og har vært bosatt i den førstnevnte stat i løpet av de siste 5 år før avhendelsen av aksjene eller "jouissance" rettighetene.

Artikkel 14

SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER (FRITT YRKE)

1. Inntekt som en person, som ikke er et selskap, bosatt i en av statene oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, medmindre han i den annen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av hans virksomhet. Hvis han råder over slikt sted, kan inntekten skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste sted.

En person bosatt i en av statene og som utøver slikt fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter i den annen stat skal anses for å ha et slikt fast sted til sin rådighet i denne annen stat, såfremt han oppholder seg i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som tilsammen overstiger 183 dager i løpet av enhver 12 måneders periode.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

USELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER (LØNNSARBEID)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 17, 18 og 19 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en av statene mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en av statene mottar i anledning av

lønnsarbeid utført i den annen stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

- a) mottakeren oppholder seg i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver 12 måneders periode; og
- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottakeren er bosatt, og hvis forretningsvirksomhet ikke utelukkende eller i overveiende grad består i utleie av arbeidskraft; og
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel skal godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy i internasjonal fart eller om bord i et fartøy som anvendes i fiskevirksomhet i åpen sjø, oppebåret av en person bosatt i en av statene bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 16

STYREGODTGJØRELSE

1. Styregodtgjørelse eller lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i Nederland, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i Norge, kan skattlegges i Norge.
2. Styregodtgjørelse eller annet vederlag som oppebæres av en person bosatt i Norge, i egenskap av "bestuurder" eller "commissaris" i et selskap som er hjemmehørende i Nederland, kan skattlegges i Nederland.
3. Hvor godtgjørelse som nevnt i punktene 1 og 2 er oppebåret av en person som utøver virksomhet av regelmessig og betydelig karakter for et fast driftssted som befinner seg i en annen stat enn den staten selskapet er hjemmehørende og godtgjørelsen er fradragsberettiget ved beregningen av dette faste driftssteds fortjeneste, skal godtgjørelsen, i den utstrekning den er fradragsberettiget som nevnt, uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel, bare kunne skattlegges i den stat hvor det faste driftssted ligger.

Artikkel 17

ARTISTER OG IDRETTSUTØVERE

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en av statene oppebærer ved personlig virksomhet i den annen stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en av statene hvis besøket i denne staten hovedsakelig er understøttet av offentlige fond i den annen stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

PENSJONER OG LIVRENTER

1. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 19 punkt 2, skal enhver pensjon eller annen lignende godtgjørelse som utbetales som vederlag for tidligere lønnsarbeid og enhver livrente som utbetales til en person bosatt i en av statene, bare kunne skattlegges i denne stat.

2. I tilfelle hvor slik godtgjørelse ikke skal ytes periodevis og den utbetales som vederlag for tidligere lønnsarbeid i den annen stat, kan den imidlertid skattlegges i denne annen stat.

3. Uttrykket "livrente" betyr et fastsatt beløp som skal betales periodevis til fastsatte tider på livstid, eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom i henhold til en forpliktelse til å erlegge betaling som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.

4. Enhver pensjon som utbetales i henhold til regler om sosiale trygdeytelser i en av statene til en person bosatt

i den annen stat skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 19

OFFENTLIG TJENESTE

1. a) Godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en av statene eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, for tjenester som er ytet denne stat eller en av de nevnte forvaltningsmyndigheter under utøvelse av offentlige funksjoner, kan skattlegges i denne stat.
b) Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat:
 1. er statsborger av denne stat; eller
 2. ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre de nevnte tjenester der.
2. a) Enhver pensjon, som utredes direkte eller ved belastning av fond, opprettet av en av statene eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, for tjenester som er ytet denne stat eller en av de nevnte forvaltningsmyndigheter under utøvelse av offentlige funksjoner, kan skattlegges i denne stat.
b) Slik pensjon skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen stat hvis den fysiske person er bosatt i og statsborger av denne stat.
3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 18 skal få anvendelse på godtgjørelse og pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en av statene eller en av disse regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

STUDENTER

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en av statene var bosatt i den annen stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdannelse eller opplæring, skal ikke

skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

ANNEN INNTEKT

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en av statene, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsen i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en av statene og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

KAPITTEL IV

BESKATNING AV FORMUE

Artikkel 22

FORMUE

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i en av statene, og som ligger i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en av statene har i den annen stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en av statene har til rådighet i den annen stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester kan skattlegges i denne annen stat.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 skal følgende gjelde:
 - a) skip og luftfartøy som drives i internasjonal fart, samt fartøy som anvendes i fiskevirksomhet i åpen sjø, og løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøy eller fartøy, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den som driver virksomheten er bosatt;

- b) slike skip, luftfartøy og fartøy og løsøre kan imidlertid også skattlegges i den annen stat hvis den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete i denne annen stat. Ved anvendelsen av dette underpunkt skal bestemmelsene i artikkel 8 punkt 4 få anvendelse.

4. All annen formue som tilhører en person bosatt i en av statene skal bare kunne skattlegges i denne stat.

KAPITTEL V

UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

Artikkel 23

1. Hver av statene kan ved skattleggingen av personer som er bosatt der, ta med i grunnlaget den inntekt og formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen stat.

2. a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Nederland, skal Norge med forbehold av bestemmelsene i underpunktene b) og c), unnta slik inntekt eller formue fra beskatning, men kan ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue anvende den skattesats som ville ha kommet til anvendelse dersom den unntatte inntekt eller formue ikke således hadde blitt unntatt.
- b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekter som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10 punkt 2, artikkel 13 punkt 5 og artikkel 16 kan skattlegges i Nederland, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i Nederland. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget er gitt, som svares av den inntekt som skriver seg fra Nederland.
- c) Uansett bestemmelsene i underpunkt b), skal dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i Nederland til et selskap hjemmehørende i Norge være fritatt for norsk skatt for så vidt dette ville ha vært tilfelle etter norsk lov hvis begge selskaper hadde vært hjemmehørende i Norge. For så vidt det dividendebeløp som er oppgitt i et inntektsår (fiscal year) av et selskap hjemmehørende i Nederland, tilsvarer dividender som dette selskap har mottatt, enten direkte eller

- gjennom en annen juridisk person, i det samme eller et tidligere inntektsår (fiscal year) av aksjer i et selskap hjemmehørende i en tredje stat, skal fritak for norsk skatt bare gis i den utstrekning de mottatte dividender av aksjer i det selskap som er hjemmehørende i den tredje stat har vært undergitt selskapsbeskatning i Nederland eller, hvis dette ikke er tilfelle, dividendene ville ha vært fritatt for norsk skatt hvis aksjene hadde vært eiet av et norsk selskap direkte.
3. a) Når en person bosatt i Nederland oppebærer inntekt eller eier formue, som i henhold til artikkel 6, artikkel 7, artikkel 8 punkt 2, artikkel 10 punkt 7, artikkel 11 punkt 3, artikkel 12 punkt 3, artikkel 13 punktene 1, 2 og 3 (underpunkt b), artikkel 14, artikkel 15 punkt 1, artikkel 16, artikkel 19 punkt 1 (underpunkt a), artikkel 21 punkt 2 og artikkel 22 punktene 1, 2 og 3 (underpunkt b) i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, og er tatt med i det grunnlag som det er henvist til i punkt 1, skal Nederland unnta slik inntekt eller formue ved å redusere nederlandsk skatt. Denne reduksjon skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i nederlandsk lov om unngåelse av dobbeltbeskatning. For dette formål skal nevnte inntekter eller formue anses medregnet i samlet inntekt eller formue som er unntatt fra nederlandsk skatt i henhold til disse bestemmelser.
- b) Nederland skal videre innrømme et fradrag i nederlandsk skatt for slik inntekt som i henhold til artikkel 10 punkt 2, artikkel 13 punkt 5, artikkel 17, artikkel 18 punkt 2 og artikkel 19 punkt 2 (underpunkt a)) i denne overenskomst kan skattlegges i Norge i den utstrekning slike inntekter er tatt med i det grunnlag som det er henvist til i punkt 1. Fradraget skal tilsvare den skatt som er betalt i Norge på disse inntekter, men skal ikke overstige det fradrag som ville blitt gitt, hvis de medregnede inntekter var de eneste inntekter som er unntatt fra nederlandsk skatt etter bestemmelsene i nederlandsk lov om unngåelse av dobbeltbeskatning.

KAPITTEL VI

VIRKSOMHET UTENFOR KYSTEN

Artikkel 24

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.

2. Et foretagende som er hjemmehørende i en av statene og driver virksomhet utenfor kysten av den annen stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 5 i denne artikkel, i forhold til denne virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted der.

3. Bestemmelsene i punkt 2 i denne artikkel får ikke anvendelse når virksomhet som der nevnt er utøvet i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver 12 måneders periode. Ved anvendelsen av dette punkt skal følgende gjelde:

- a) hvor et foretagende driver virksomhet som nevnt i punkt 2 i denne artikkel, i den annen stat er fast tilknyttet et annet foretagende som der driver vesentlig liknende virksomhet, skal det førstnevnte foretagende anses for å drive all slik virksomhet for det sistnevnte foretagende, unntatt i den utstrekning disse aktiviteter er utøvet på samme tid som dets egne aktiviteter;
- b) et foretagende skal anses for å være fast tilknyttet et annet foretagende, hvis det ene deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i det annet eller hvis samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretagender.

4. En person som er bosatt i en av statene og utøver fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter utenfor kysten av den annen stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal anses for å utøve denne virksomhet fra et fast sted i denne annen stat. Dette punkt får imidlertid ikke anvendelse når slik virksomhet er utøvet i den annen stat i et tidsrom som tilsammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver 12 måneders periode.

5. Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en av statene ved transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en av statene, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretagedet har sitt sete.

6. a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en av statene oppebærer i anledning av

lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne annen stat og forutsatt at arbeidet er utført utenfor kysten i et eller flere tidsrom som tilsammen overstiger 30 dager i løpet av enhver 12 måneders periode.

- b) Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en av statene oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført ombord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en av statene, eller for lønnsarbeid utført ombord i taubåter eller hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den ansatte er bosatt.

7. Gevinst som en person bosatt i en av statene oppebærer ved avhendelse av rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen stat, herunder rettigheter til andeler i eller til fordelen av slike aktiva, eller fra avhendelsen av aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slike rettigheter, kan skattlegges i den annen stat.

8. Når det gjelder inntekter som kan skattlegges i Nederland i henhold til punktene 2, 4 og 7 i denne artikkel, skal Norge innrømme et fradrag i norsk skatt som skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 23 punkt 2 underpunkt b).

9. Når det dokumenteres at skatt er betalt til Nederland av inntekter som kan skattlegges i Nederland i henhold til punkt 6 underpunkt a) i denne artikkel, skal Norge anvende bestemmelsene i artikkel 23 punkt 2 underpunkt a).

10. Når det gjelder inntekter som kan skattlegges i Norge i henhold til punktene 2, 4 og 7 i denne artikkel, skal Nederland innrømme et fradrag i nederlandsk skatt som skal beregnes i samsvar med artikkel 23 punkt 3 underpunkt b).

11. Når det dokumenteres at skatt er betalt til Norge av inntekter som kan skattlegges i Norge i henhold til punkt 6 underpunkt a) i denne artikkel, skal Nederland innrømme et fradrag i nederlandsk skatt som skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 23 punkt 3 underpunkt a).

KAPITTEL VII

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikkel 25

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere av en av statene skal ikke i den annen stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en eller begge stater.
2. Statsløse personer som er bosatt i en av statene skal ikke i den annen stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne annen stats egne borgere under de samme forhold.
3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretagende i en av statene har i den annen stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en av statene til å innrømme personer bosatt i den annen stat slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretagende i en av statene til en person bosatt i den annen stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretagendets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en av statene har til en person bosatt i den annen stat være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretagendets skattepliktige formue på de samme vilkår som gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretagender i en av statene hvis kapital, helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte, av en eller flere personer som er bosatt i den annen stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller sammenhengende forpliktelser som andre lignende

foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

6. Bestemmelsene i denne artikkel skal, uansett bestemmelsene i artikkel 2, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26

FREMGANGSMÅTE VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 25 punkt 1, for den kompetente myndighet i den stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i de to staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i overenskomsten.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst.

3. De kompetente myndigheter i statene skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbelt beskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten. De kompetente myndigheter i statene kan især bli enige om den samme fordeling av fortjenester mellom foretagender som har slik fast tilknytning til hverandre som nevnt i artikkel 9.

4. De kompetente myndigheter i statene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

5. Dersom de kompetente myndigheter inngår avtale som nevnt i punktene 2 og 3, skal skatt ilegges eller refusjon av skatt foretas i samsvar med slik avtale. Enhver avtale som måtte komme istand, skal legges til grunn uansett tidsfristene i de to staters interne lovgivning.

Artikkel 27

UTVEKSLING AV OPPLYSNINGER

De kompetente myndigheter i statene skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i statene som angår skatter som kommer inn under overenskomsten. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med overenskomsten. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en av statene skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve de skatter som kommer inn under overenskomsten, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende disse skatter. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.

Artikkel 28

BISTAND VED INNFORDRING

1. Statene påtar seg å gi hverandre bistand ved innfordring av de skatter som denne overenskomst gjelder, sammen med renter, omkostninger, tilleggs-skatter og bøter som ikke har strafferettslig karakter.
2. Ved anmodning om innfordring av skatter skal endelig fastsatte skattekrav fra hver av statene godtas til innfordring av den annen stat og innfordres av denne i samsvar med dens lovgivning om innfordring av dens egne skatter. Kravene skal dog ikke være prioritert i den sistnevnte stat. Norske skattekrav skal anses som endelig fastsatte når de ikke lenger kan endres i henhold til administrativ klage. Den stat som det er gjort henvendelse til, skal ikke være forpliktet til å anvende tvangsforføyninger som ikke er hjemlet i lovgivningen i den stat som fremsetter anmodningen.
3. Ved anmodning om bistand må det dokumenteres at skattene er endelig fastsatt i henhold til lovgivningen i den stat som fremsetter henvendelsen, slik som bestemt i punkt 2 i denne artikkel.

Artikkel 29

BEGRENSNING MED HENSYN TIL ARTIKLENE 27 OG 28

Bestemmelsene i artiklene 27 og 28 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en av statene en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen stats lovgivning eller administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan skaffes i henhold til dens egen eller den annen stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser.

Artikkel 30

DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE TJENESTEMENN

1. Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
2. En person som er medlem av en av statenes diplomatiske eller konsulære delegasjoner i den annen stat eller i en tredje stat og som er statsborger av senderstaten skal, i forhold til denne overenskomst, anses for bosatt i senderstaten, men bare hvis han i denne stat er undergitt de samme forpliktelser med hensyn til skatt på inntekt og formue som personer bosatt i denne stat.
3. Overenskomsten skal ikke gjelde for internasjonale organisasjoner, organer eller tjenestemenn tilknyttet disse og personer som er medlemmer av en diplomatisk eller konsulær delegasjon fra en tredje stat, som oppholder seg i en av statene og som ikke i noen av de to stater er undergitt de samme forpliktelser med hensyn til skatt på inntekt og formue som personer bosatt i denne stat.

Artikkel 31

FORSKRIFTER

1. De kompetente myndigheter i statene skal ved gjensidig avtale fastsette regler for gjennomføringen av artikkel 10 punktene 2, 3 og 4.
2. For så vidt angår de bestemmelser i overenskomsten som handler om utveksling av opplysninger og gjensidig bistand ved innfordring av skatter, kan de kompetente myndigheter ved innbyrdes avtale fastsette regler om fremgangsmåten, skjemaer for henvendelser og tilhørende svar, omregning av valuta, forføyninger over innkasserte beløp, minstebeløp som skal være gjenstand for innfordring og beslektede forhold.
3. De kompetente myndigheter i hver av statene kan, i samsvær med praksis i denne stat, utferdige de forskrifter som er nødvendige for å gjennomføre de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikkel 32

TERRITORIAL UTVIDELSE

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til både Aruba og De Nederlandske Antiller eller et av landene, hvis det aktuelle land pålegger skatter av vesentlig likeartet karakter som de overenskomsten får anvendelse på. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli nevnt særskilt og avtalt ved noter, som blir å utveksle gjennom diplomatiske kanaler.
2. Med mindre noe annet blir avtalt skal opphør av overenskomsten ikke medføre opphør av overenskomsten for noe land som den i medhold av denne artikkel er blitt utvidet til å omfatte.

KAPITTEL VIII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 33

IKRAFTTREDELSE

1. Denne overenskomst skal tre i kraft på den trettiende lag etter det siste tidspunkt da de respektive regjeringer

har underrettet hverandre skriftlig om at de konstitusjonelle skritt som kreves i de respektive stater er gjennomført, og dens bestemmelser skal ha virkning:

- a) for så vidt angår skatt tilbakeholdt ved kilden på dividender oppebåret på eller etter første januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år denne overenskomst trer i kraft;
- b) for så vidt angår andre skatter enn kildeskatt på dividender, for inntektsår (taxable years) og perioder som begynner på eller etter første januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år denne overenskomst trer i kraft.

2. Overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Nederland til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Haag den 22. september 1966, og Overenskomst mellom Norge og Nederland, datert 11. januar 1929 for gjensidig fritagelse for inntektsskatt, i visse tilfelle, av fortjeneste vunnet ved skipsfartsvirksomhet, skal opphøre ved denne overenskomsts ikrafttreden. Bestemmelsene i overenskomsten av 1966 skal imidlertid gjelde inntil bestemmelsene i denne overenskomst, i samsvar med bestemmelsene i denne artikkels punkt 1, får virkning.

Artikkel 34

OPPHØR

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsaqt av en av de kontraherende parter. Hver av partene kan si opp overenskomsten gjennom diplomatiske kanaler ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av ethvert kalenderår etter utløpet av en periode på fem år etter ikrafttredelsesdagen. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) for så vidt angår skatt tilbakeholdt ved kilden på dividender oppebåret på eller etter første januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år oppsigelse blir gitt.
- b) for så vidt angår andre skatter enn kildeskatt på dividender, for inntektsår (taxable years) og perioder som begynner på eller etter første januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år oppsigelse blir gitt.

TIL BEKREFTELSE av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

GJORT i *Oslo*..., denne *17*...dæg av *januar 1996* i to eksemplarer, på det nederlandske, norske og engelske språk, slik at de tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvil mellom den nederlandske og norske tekst, skal den engelske tekst være avgjørende.

For kongeriket Nederlands
Regjering:

For kongeriket Norges
Regjering:

PROTOKOLL

Ved undertegningen av den i dag inngåtte overenskomst mellom Kongeriket Nederland og Kongeriket Norge til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er de undertegnende blitt enige om følgende bestemmelser som skal utgjøre en integrerende del av overenskomsten.

I.

1. Når en person som ifølge overenskomstens bestemmelser er bosatt i Nederland, er fritatt for eller berettiget til nedsettelse av norsk skatt, skal tilsvarende fritagelse eller nedsettelse få anvendelse på uoppgjorte dødsboer i den utstrekning en eller flere av loddeierne eller legatatorene er bosatt i Nederland.

2. Når inntekt av et uoppgjort dødsbo som etter overenskomstens bestemmelser er undergitt norsk beskatning, tilkommer loddeier eller legatar bosatt i Nederland, skal Nederland innrømme en reduksjon eller et fradrag i samsvar med bestemmelsene i artikkel 23 punkt 3 i overenskomsten.

II.

Ad artikkel 4

En fysisk person som bor ombord i et skip uten å ha noen fast bopel i noen av statene, skal anses for å være bosatt i den stat hvor skipet har sitt hjemsted.

III.

Ad artikkel 5

Ved anvendelsen av artikkel 5 punkt 3 skal følgende gjelde:

- a) selvstendige byggeprosjekter eller anleggsvirksomheter skal ikke sees i sammenheng ved beregningen av varigheten;
- b) byggeprosjekter utført for forskjellige oppdragsgivere kan normalt anses som selvstendige med mindre de kan anses for å utgjøre en enhet økonomisk sett;
- c) forskjellige prosjekter som blir utført for en og samme oppdragsgiver i henhold til en enkelt kontrakt, skal imidlertid behandles som et prosjekt;
- d) prosjekter som blir utført for en og samme oppdragsgiver i henhold til flere kontrakter skal også behandles som et prosjekt hvis de blir utført som et enkelt prosjekt. Dette kan være tilfelle:

- (i) i tid,
dvs. hvis de forskjellige prosjekter blir utført samtidig eller umiddelbart etter hverandre uten avbrudd.
- (ii) i beliggenhet,
hvis prosjektene, på tross av at de er utført på forskjellige steder, i realiteten utgjør en del av et større hele og det ikke har vært noe betydelig avbrudd i anleggsarbeidet.

IV. Ad artikkel 7

Med hensyn til artikkel 7 punktene 1 og 2, hvor et foretagende hjemmehørende i en av statene selger varer eller utøver forretningsvirksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der, skal det faste driftssteds fortjeneste ikke fastsettes på grunnlag av det samlede beløp mottatt av foretaget, men skal bare fastsettes på grunnlag av den godtgjørelse som kan tilskrives det faste driftssteds faktiske virksomhet ved slikt salg eller virksomhet. Særlig når det gjelder kontrakter om inspeksjon, forsyning, installasjon eller konstruksjon av industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller innretninger eller om offentlig arbeider, og foretagende har et fast driftssted, skal fortjenesten til slikt fast driftssted ikke fastsettes på grunnlag av kontraktens samlede beløp, men skal fastsettes utelukkende på grunnlag av den del av kontrakten som faktisk er utført av det faste driftssted i den stat hvor det faste driftsstedet er hjemmehørende. Fortjeneste som er knyttet til den del av kontrakten som er utført av foretagens hovedkontor skal bare kunne skattlegges i den stat hvor foretaget er hjemmehørende.

V. Ad artiklene 8, 13 og 22

Når foretaget drives av en eller flere solidarisk ansvarlige sameiere bosatt i en av statene, og av en eller flere solidarisk ansvarlige sameiere bosatt i den annen stat og de kompetente myndigheter i begge stater er enige i at det ikke er mulig å stedfeste den virkelige ledelse bare til en av statene, skal fortjeneste som nevnt i artikkel 8, punktene 1, 5 og 6, gevinst som nevnt i artikkel 13, punkt 3 og formue som nevnt i artikkel 22 punkt 3, skattlegges i forhold til den andel som hver av de solidarisk ansvarlige sameiere har, bare i den stat hvor vedkommende sameier er bosatt.

VI. Ad artikkel 10

Henvendelser om tilbakebetaling av skatt som er oppkrevet i strid med bestemmelsene i artikkel 10, må fremsettes til

den kompetente myndighet i den stat som har oppkrevet skatten, innen en frist på fem år etter utløpet av det kalenderår da skatten ble oppkrevet.

VII. Ad artiklene 11 og 23

For det tilfelle at en av statene skulle innføre en kildeskatt på renter, skal denne stat informere den annen stat om innføringen av denne skatt og innlede forhandlinger med sikte på å komme til enighet om slike endringer i artiklene 11 og 23 som ansees passende.

VIII. Ad artikkel 23

Statene er enige om at artikkel 23 punkt 2 på anmodning fra Norge, fremmet gjennom diplomatiske kanaler, skal erstattes med den nedenfor angitte tekst som skal tre ikraft den 30. dag etter bekreftelsen, gjennom diplomatiske kanaler, på at noten er mottatt, og skal første gang få virkning for skatter av inntekt og formue i det kalenderår (herunder regnskapsperioder som begynner i dette år) som følger nærmest etter det kalenderår da bekreftelsen er mottatt:

"2.a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Nederland, skal Norge innrømme fradrag i vedkommende persons inntekts- eller formuesskatt med et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i Nederland. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget er gitt, som svares av den inntekt som skriver seg fra Nederland eller den formue som er eiet der.

Ved beregning av skatt på inntekt betalt til Nederland skal, i henhold til dette punktet, investeringstilskuddene og -bonusene og desinvesteringsbetalingene omhandlet i den nederlandske lov om investeringsregnskap (Wet investeringsrekening) ikke medregnes. Videre skal skatter som nevnt i punkt 3 underpunkt b) og i artikkel 2 punkt 4, med unntak av formuesskatten, anses som skatt på inntekt.

b) Uansett bestemmelsene i underpunkt a), skal dividender fra et selskap hjemmehørende i Nederland til/et selskap hjemmehørende i Norge være fritatt for norsk skatt for så vidt dette ville vært tilfelle etter norsk lov hvis begge selskaper hadde vært hjemmehørende i Norge. For så vidt det dividendebeløp er oppgitt i et inntektsår (fiscal year) av et selskap hjemmehørende i Nederland tilsvarer dividendebeløp som dette selskap har mottatt, enten direkte eller gjennom en annen juridisk person, i det

samme eller et tidligere inntektsår (fiscal year) av aksjer i et selskap hjemmehørende i en tredje stat, skal fritak for norsk skatt bare gis i den utstrekning de mottatte dividender på aksjer i det selskap som er hjemmehørende i den tredje stat har vært undergitt selskapsbeskatning i Nederland eller, hvis dette ikke er tilfelle, dividendene ville være fritatt for norsk skatt hvis aksjene hadde vært eiet av det norske selskap direkte."

IX. Ad artikkel 23

For det tilfelle at Norge skulle innføre en skatt på pensjoner som nevnt i artikkel 19 punkt 2 og som er betalt til en person bosatt i Nederland, skal Nederland unnta slike pensjoner ved å redusere nederlandsk skatt i samsvar med artikkel 23 punkt 3 underpunkt a).

X. Ad artikkel 23

Ved beregning av reduksjon som nevnt i artikkel 23 punkt 3 skal de formuesgoder som er nevnt i artikkel 22 punkt 1 medregnes for verdien fratrukket den del av gjelden som er sikret ved pant i formuesgodet. De formuesgoder som er nevnt i artikkel 22 punkt 2 skal medregnes for verdien fratrukket den del av gjelden som kan henføres til det faste driftssted eller faste sted.

XI Ad artikkel 25

Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 3 skal ikke tolkes slik at de forhindrer Norge i å skattlegge fortjeneste som oppbæres av et fast driftssted som er opprettholdt i Norge av et selskap hjemmehørende i Nederland etter den skattesats som anvendes med hensyn til det ikke-utdelte overskudd til et selskap hjemmehørende i Norge. Skatten skal imidlertid ikke overstige den skatt som ville vært pålagt et selskap og dets aksjonærer, hvis:

- a) slik fortjeneste var mottatt av et selskap hjemmehørende i Norge,
- b) aksjene i et slikt selskap var helt eiet av et selskap (unntatt et interessentskap) som er hjemmehørende i Nederland, og
- c) selskapet som nevnt under punkt a) utdelte 30 prosent av sitt overskudd til selskap som nevnt under punkt b).

XII. Ad artikkel 25

Ved anvendelsen av artikkel 25 punkt 3 skal følgende gjelde:

- a) renter, royalty og andre utgifter som utredes av et foretagende hjemmehørende i en av statene og som kan henføres til et fast driftssted som dette har i den annen stat, kan fratrekkes ved beregningen av det faste driftssteds skattbare fortjeneste på de samme vilkår som om det var et foretagende hjemmehørende i den annen stat;
- b) gjeld som er pådratt av et foretagende hjemmehørende i en av statene og som kan henføres til et fast driftssted som dette har i den annen stat, kan fratrekkes ved beregningen av det faste driftssteds skattepliktige formue på samme vilkår som om det var et foretagende hjemmehørende i den annen stat.

XIII.

Ad artikkel 28

Ingen av statene skal pålegges å anvende fengsling ved innkreving av skatter.

TIL BEKREFTELSE av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

GJORT i, dennedag av i to eksemplarer, på det nederlandske, norske og engelske språk, slik at de tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvil mellom den nederlandske og norske tekst, skal den engelske tekst være avgjørende.

For kongeriket Nederlands
Regjering:

For kongeriket Norges
Regjering:

CONVENTION¹ BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE KINGDOM OF NORWAY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Kingdom of the Netherlands

and

the Government of the Kingdom of Norway

Desiring to conclude a new Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of one of the States or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

¹ Came into force on 31 December 1990, i.e., the thirtieth day following the date of the last of the notifications by which the Parties had informed each other of the completion of the required constitutional formalities, in accordance with article 33 (1).

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- a) in Norway:
- the national tax on income (inntektsskatt til staten),
 - the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen),
 - the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen),
 - the national contributions to the Tax Equalisation Fund (fellesskatt til Skattefordelingsfondet),
 - the national tax on capital (formuesskatt til staten),
 - the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen),
 - the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and from activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørløsingstransport av utvunnet petroleum),
 - the national dues on remuneration to non-resident artistes (avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet),
 - the seamen's tax (sjømannsskatt),
- (hereinafter referred to as "Norwegian tax");
- b) in the Netherlands:
- the income tax (inkomstenbelasting),
 - the wages tax (loonbelasting),
 - the company tax (vennootschapsbelasting) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijwewet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijwewet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),
 - the dividend tax (dividendbelasting),
 - the capital tax (vermogensbelasting),
- (hereinafter referred to as "Netherlands tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the term "State" means Norway or the Netherlands, as the context requires; the term "States" means Norway and the Netherlands;

b) the term "Norway" means the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial waters of the Kingdom of Norway where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise its rights with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies ("biland");

c) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe including the part of the sea bed and its sub-soil under the North Sea, to the extent that that area in accordance with international law has been or may hereafter be designated under Netherlands laws as an area within which the Netherlands may exercise certain rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed or its sub-soil;

d) the term "national" means:

1. any individual possessing the nationality of one of the States;
2. any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in one of the States;

e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the terms "enterprise of one of the States" and "enterprise of the other State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of one of the States and an enterprise carried on by a resident of the other State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in one of the States, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other State;

i) the term "competent authority" means:

1. in Norway the Minister of Finance and Customs or his duly authorized representative;

2. in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by one of the States any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of one of the States" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2 Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the States shall settle the question by mutual agreement.

3 Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory or consultancy activities connected therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activities are continued for a period of more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in one of the States an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in one of the States merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of one of the States controls or is controlled by a company which is a resident of the other State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of one of the States from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payment as consideration for the working of, or the

right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of one of the States shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of one of the States carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, there shall in each State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in one of the States to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits derived by a resident of one of the States from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. However, such profits may also be taxed in the other State, if the place of effective management of the enterprise is situated in that other State.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, profits derived from the operation in international traffic of ships or aircraft include profits incidental thereto, such as profits derived by a domestic or international carrier from the lease of ships or aircraft, attributable to temporary capacity on a bareboat basis.

4. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the State in which the home harbour of the ship is situated or, if there is no such home harbour, in the State of which the operator of the ship is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 to 4 shall likewise apply to profits derived from the operation of vessels engaged in fishing activities on the high seas.

6. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 5 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

Where

a) an enterprise of one of the States participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of one of the States and an enterprise of the other State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as costsharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of one of the States to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 percent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 the State of which the company paying the dividends is a resident shall not levy a tax on dividends, if the dividends are beneficially owned by a company (other than a partnership) which is a resident of the other State and holds directly at least 25 percent of the capital of the company paying the dividends.

4. Notwithstanding paragraph 3, if and as long as in one of the States the rate of tax imposed on distributed company profits is lower than the rate of tax imposed on undistributed company profits and the difference between both rates amounts to 10 percentage points or more, each of the States may levy a tax on dividends, paid by a company which is a resident of one of the States to a company (other than a partnership) which is a resident of the other State and holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends, but the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of their gross amount, if the above-mentioned difference amounts to 15 percentage points or less;
- b) 10 per cent of their gross amount, if the above-mentioned difference amounts to more than 15 percentage points.

Where, however, in one of the States the above-mentioned difference amounts to more than 20 percentage points, that State may levy a tax on the dividends, which may not exceed 15 per cent of their gross amount.

5. The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident. In the case of

the Netherlands the term includes also income from profit sharing bonds.

7. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of one of the States, carries on business in the other State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

8. Where a company which is a resident of one of the States derives profits or income from the other State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in one of the States and paid to a resident of the other State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, this term does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned

amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in one of the States and paid to a resident of the other State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of one of the States from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing independent personal

services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

a) gains derived by a resident of one of the States from the alienation of ships and aircraft operated in international traffic as well as vessels engaged in fishing activities on the high seas, and movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and vessels, shall be taxable only in that State;

b) however, such gains may also be taxed in the other State, if the place of effective management of the enterprise is situated in that other State. For the purposes of this sub-paragraph the provisions of paragraph 4 of Article 8 shall apply.

4. Gains from the alienation of any property other than those referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights forming part of a substantial interest in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which is a resident of that State, provided that:

a) the company's assets consist wholly or mainly of immovable property situated in that State, or

b) the gains are derived by an individual who is a resident of the other State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a person, not being a company, who is a resident of one of the States in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

A resident of one of the States performing such professional services or other activities of an independent character in the other State shall be deemed to have such a fixed base available to him in that other State if he is present in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any 12 months' period.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised in the other State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any 12 months' period; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident, and whose business activities do not wholly or almost wholly consist of hiring out of labour; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic or aboard vessels engaged in fishing activities on the high seas shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors' fees

1. Directors' fees or similar remuneration derived by a resident of the Netherlands in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of Norway may be taxed in Norway.

2. Directors' fees or other remuneration derived by a resident of Norway in his capacity as a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the Netherlands may be taxed in the Netherlands.

3. Where the remuneration mentioned in paragraphs 1 or 2 is derived by a person who exercises activities of a regular and substantial character in a permanent establishment situated in the State other than the State of which the company is a resident and the remuneration is deductible in determining the taxable profits of that permanent establishment, then, notwithstanding the provisions of paragraphs 1 or 2 of this Article, the remuneration, to the extent to which it is so deductible, shall be taxable only in the State in which the permanent establishment is situated.

Article 17

Artistes and athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of one of the States as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in one of the States by entertainers or athletes if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or athlete is a resident.

Article 18

Pensions and annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pension or other similar remuneration in consideration of past employment and any annuity paid to a resident of one of the States shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other State, it may be taxed in that other State.

3. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

4. Any pension paid out under the provisions of a public social security system of one of the States to a resident of the other State shall be taxable only in the last-mentioned State.

Article 19

Government service

1. a) Remuneration, other than pension, paid by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority in the discharge of functions of a governmental nature may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a national of that State; or
2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority in the discharge of functions of a governmental nature may be taxed in that State.

- b) However, such pension shall be taxable only in the other State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting one of the States a resident of the other State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other income

1. Items of income of a resident of one of the States, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of one of the States, carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

TAXATION OF CAPITAL

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of one of the States and situated in the other State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

a) ships and aircraft operated in international traffic as well as vessels engaged in fishing activities on the high seas, and movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and vessels shall be taxable only in the State of which the operator is a resident;

b) however, such ships, aircraft and vessels and movable property may also be taxed in the other State if the place of effective management of the enterprise is situated in that other State. For the purposes of this sub-paragraph the provisions of paragraph 4 of Article 8 shall apply.

4. All other elements of capital of a resident of one of the States shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23

1. Each of the States, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in the other State.

2. a) Where a resident of Norway derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Norway shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b and c, exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that person, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted.

b) Where a resident of Norway derives items of income which, in accordance with the provisions of paragraph 2 of Article 10, paragraph 5 of Article 13 and Article 16 may be taxed in the Netherlands, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that

person an amount equal to the tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from the Netherlands.

c) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph b, dividends paid by a company which is a resident of the Netherlands to a company, being a resident of Norway, shall be exempt from Norwegian tax, provided that in accordance with the laws of Norway the dividends would be exempt from tax if both companies had been Norwegian companies, and provided further that in so far as the amount of dividends declared in respect of a fiscal year by a company which is a resident of the Netherlands corresponds to dividends which it has received, directly or through another legal person, in the same or a previous fiscal year on shares of a company resident in a third State, the exemption from Norwegian tax shall be granted only to the extent that the dividends received on shares of the company resident in that third State have been subject to company tax in the Netherlands or, if this is not the case, the dividends would be exempt from Norwegian tax if the shares had been held directly by the Norwegian company.

3. a) Where a resident of the Netherlands derives items of income or owns items of capital which according to Article 6, Article 7, paragraph 2 of Article 8, paragraph 7 of Article 10, paragraph 3 of Article 11, paragraph 3 of Article 12, paragraphs 1, 2 and 3 (sub-paragraph b) of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, Article 16, paragraph 1 (sub-paragraph a) of Article 19, paragraph 2 of Article 21 and paragraphs 1, 2 and 3 (sub-paragraph b) of Article 22 of this Convention may be taxed in Norway and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income or capital shall be deemed to be included in the total amount of the items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

b) Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the items of income which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 5 of Article 13, Article 17, paragraph 2 of Article 18 and paragraph 2 (sub-paragraph a) of Article 19 of this Convention may be taxed in Norway to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Norway on these items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

CHAPTER VI

OFFSHORE ACTIVITIES

Article 24

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.

2. An enterprise of one of the States which carries on activities offshore in the other State in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 5 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not apply where the activities referred to therein are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any 12 months' period. For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on activities referred to in paragraph 2 of this Article in the other State is associated with another enterprise carrying on substantially similar activities there, the former enterprise shall be deemed to be carrying on all such activities of the latter enterprise, except to the extent that those activities are carried on at the same time as its own activities;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one participates directly or indirectly in the management, control or capital of the other or if the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both enterprises.

4. A resident of one of the States who carries on activities offshore in the other State in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources situated in that other State which consist of professional services or other activities of an independent character shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other State. However, this paragraph shall not apply where such activities are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any 12 months' period.

5. Profits derived by a resident of one of the States from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources are being carried on in one of the States, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

6. a) Subject to sub-paragraph b of this paragraph, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources

situated in the other State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State provided that the employment is exercised offshore for a period or periods exceeding in the aggregate 30 days in any 12 months' period.

b) Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources are being carried on in one of the States, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, shall be taxable only in the State of which the employee is a resident.

7. Gains derived by a resident of one of the States from the alienation of rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources situated in the other State, including rights to interests in or to the benefit of such assets, or from the alienation of shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights, may be taxed in that other State.

8. For the items of income which may be taxed in the Netherlands according to paragraphs 2, 4 and 7 of this Article, Norway shall allow a deduction from its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in sub-paragraph b of paragraph 2 of Article 23.

9. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in the Netherlands on the items of income which may be taxed in the Netherlands according to sub-paragraph a of paragraph 6 of this Article, Norway shall apply the rules laid down in sub-paragraph a of paragraph 2 of Article 23.

10. For the items of income which may be taxed in Norway according to paragraphs 2, 4 and 7 of this Article, the Netherlands shall allow a deduction from its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in sub-paragraph b of paragraph 3 of Article 23.

11. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Norway on the items of income which may be taxed in Norway according to sub-paragraph a of paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in sub-paragraph a of paragraph 3 of Article 23.

CHAPTER VII

SPECIAL PROVISIONS

Article 25

Non-discrimination

1. Nationals of one of the States shall not be subjected in the other State to any taxation or any requirement connected therewith, which

is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the States.

2. Stateless persons who are residents of one of the States shall not be subjected in the other State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging one of the States to grant to residents of the other State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of one of the States, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the

first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention. In particular, the competent authorities of the States may agree to the same allocation of profits between associated enterprises in the sense of Article 9.

4. The competent authorities of the States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. In the event that the competent authorities reach an agreement in the sense of paragraphs 2 and 3, taxes shall be imposed or refund of taxes shall be allowed in accordance with such agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the States.

Article 27

Exchange of information

The competent authorities of the States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by one of the States shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

Article 28

Assistance and support

1. The States undertake to lend assistance and support to each other in the collection of the taxes which are the subject of this Convention, together with interest, costs, and additions to the taxes and fines not being of a penal character.

2. In the case of applications for enforcement of taxes, revenue claims of each of the States which have been finally determined shall be accepted for enforcement by the other State and collected in that State in accordance with the laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes, provided that such claims shall not enjoy priority in the latter State. Norwegian revenue claims shall be regarded as finally determined, when they can no longer be altered on administrative appeal. The State to which application is made shall not be required to enforce executory measures for which there is no provision in the law of the State making the application.

3. Any application shall be accompanied by documents establishing that under the laws of the State making the application the taxes have been finally determined as provided in paragraph 2 of this Article.

Article 29

Limitation of articles 27 and 28

In no case shall the provisions of Articles 27 and 28 be construed so as to impose on one of the States the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 30

Diplomatic agents and consular officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of one of the States in the other State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State, but only if he is subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organizations, to organs or officials thereof and to individuals who are members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in one of the States and who are not subjected in either State to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

Article 31

Regulations

1. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2, 3 and 4 of Article 10.

2. With respect to the provisions of this Convention relating to exchange of information and mutual assistance in the collection of taxes, the competent authorities may, by common agreement, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto, conversion of currency, disposition of amounts collected, minimum amounts subject to collection, and related matters.

3. The competent authorities of each of the States, in accordance with the practices of that State, may prescribe regulations necessary to carry out the other provisions of this Convention.

Article 32

Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of Aruba or the Netherlands Antilles, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless on otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any country to which it has been extended under this Article.

CHAPTER VIII

FINAL PROVISIONS

Article 33

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect:

- a) in respect of withholding tax on dividends derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
- b) in respect of taxes, other than the withholding tax on dividends, for taxable years and periods beginning on or after the first day of

January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force.

2. The Convention between the Kingdom of Norway and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital signed at The Hague on 22 September 1966,¹ and the Agreement dated 11 January 1929² between the Netherlands and Norway for the reciprocal exemption from income tax, in certain cases, of profits accruing from the business of shipping, shall terminate upon the entry into force of this Convention. However, the provisions of the 1966 Convention shall continue in effect until the provisions of this Convention, in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article, shall have effect.

Article 34

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Parties. Either Party may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect:

a) in of withholding tax on dividends derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;

b) in respect of taxes, other than the withholding tax on dividends, for taxable years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Oslo this 12th day of January 1990, in duplicate, in the Netherlands, Norwegian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Norwegian texts, the English text shall prevail.

For the Government
of the Kingdom of the Netherlands:

VAN GEEN

For the Government
of the Kingdom of Norway:

JAN FLATLA

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 600, p. 227.

² League of Nations, *Treaty Series*, vol. LXXXV, p. 409.

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Norway the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

I.

1. Where under the provisions of the Convention a resident of the Netherlands is exempt or entitled to relief from Norwegian tax, similar exemption or relief shall be applied to the undivided estates of deceased persons in so far as one or more of the beneficiaries is a resident of the Netherlands.

2. In so far as the income of an undivided estate of a deceased person under the provisions of the Convention is liable to Norwegian tax and accrues to a beneficiary who is a resident of the Netherlands, the Netherlands shall allow a reduction or deduction in conformity with the provisions of paragraph 3 of Article 23 of the Convention.

II. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the States shall be deemed to be a resident of the State in which the ship has its home harbour.

III. Ad Article 5

For the purposes of paragraph 3 of Article 5:

a) separate building projects or construction activities should not be combined for the purpose of calculation of the period:

b) building projects can normally be considered as separate if they are being carried out for different principals, unless they can be considered to comprise a single unit economically;

c) different projects carried out on behalf of one and the same principal should, however, be treated as one, if they are being carried out under a single contract;

d) projects being carried out for one and the same principal under more than one contract should also be treated as a single unit if carried out as a single project. This can be the case:

(i) *in time*, i.e. if the different projects are carried out simultaneously or immediately after one another without interruption.

(ii) *in location*, if the projects, even though carried out on various sites, actually form part of a greater whole, and there has been no significant interruption of construction work.

IV. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of one of the States sells goods or merchandise or carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of the remuneration which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business. Especially, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or facilities, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the State where the permanent establishment is situated.

The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

V. Ad Articles 8, 13 and 22

Where the enterprise is carried on by one or more partners jointly and severally responsible and resident in one of the States and by one or more partners jointly and severally responsible and resident in the other State and the competent authorities of both States agree that it is not feasible to determine that the place of effective management is situated in one of the States only, profits as mentioned in paragraphs 1, 5 and 6 of Article 8, gains as mentioned in paragraph 3 of Article 13 and capital as mentioned in paragraph 3 of Article 22 shall be taxable, in proportion to the share which each of the partners jointly and severally responsible is holding, only in the State of which that partner is a resident.

VI. Ad Article 10

Application for the restitution of tax levied not in accordance with the provisions of Article 10 have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax within a period of five years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

VII. Ad Articles 11 and 23

In the event that one of the States should introduce a withholding tax on interest, that State shall inform the other State of the introduction of that tax and enter into negotiations with a view to agreeing to such amendments to Articles 11 and 23 as may be appropriate.

VIII. Ad Article 23

The States agree that paragraph 2 of Article 23 shall, at the request of Norway, which shall be forwarded by note through diplomatic channels, be replaced by the following text, which shall enter into force on the 30th day upon the confirmation through diplomatic channels of the receipt of that note, and shall apply for the first time in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the confirmation of notes is received:

“2. a) Where a resident of Norway derives income or owns capital which in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the Netherlands, Norway shall allow as a deduction from the income tax or capital tax of that person an amount equal to the tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Norwegian tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income derived from or capital owned in the Netherlands.

For the purposes of this paragraph in determining the taxes on income paid to the Netherlands, the investment premiums and bonuses and desinvestment payments as meant in the Netherlands Investment Account Law (*Wet investeringsrekening*) shall not be taken into account. For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in sub-paragraph b of paragraph 3 and in paragraph 4 of Article 2, other than the capital tax, shall be considered taxes on income.

b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph a, dividends paid by a company which is a resident of the Netherlands to a company, being a resident of Norway, shall be exempt from Norwegian tax, provided that in accordance with the laws of Norway the dividends would be exempt from tax if both companies had been Norwegian companies, and provided further that in so far as the amount of dividends declared in respect of a fiscal year by a company which is a resident of the Netherlands corresponds to dividends which it has received, directly or through another legal person, in the same or a previous fiscal year on shares of a company resident in a third State, the exemption from Norwegian tax shall be granted only to the extent that the dividends received on shares of the company resident in that third State have been subject to company tax in the Netherlands or, if this is not the case, the dividends would be exempt from Norwegian tax if the shares had been held directly by the Norwegian company.”

IX. Ad Article 23

In the event that Norway should introduce a tax on pensions as meant in paragraph 2 of Article 19, which are paid to a resident of the Netherlands, the Netherlands shall exempt such pensions by allowing a reduction of its tax in conformity with sub-paragraph a of paragraph 3 of Article 23.

X. Ad Article 23

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 23 the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

XI. Ad Article 25

The provisions of paragraph 3 of Article 25 shall not be construed as preventing Norway from taxing the total profits attributable to a permanent establishment which is maintained in Norway by a company which is a resident of the Netherlands at the rate applicable to undistributed profits of a company which is a resident of Norway. However, the amount of such tax shall not exceed the tax that would be imposed on a company and its shareholder, if:

- a) such profits were derived by a company which is a resident of Norway;
- b) the shares of such company were wholly held by a company (other than a partnership) which is a resident of the Netherlands, and
- c) the company meant under a) distributed to the company meant under b) 30 per cent of its profits.

XII. Ad Article 25

For the purposes of the application of paragraph 3 of Article 25:

- a) interest, royalties and other expenses incurred by an enterprise of one of the States and attributable to a permanent establishment, which it has in the other State, are deductible for the computation of the taxable profits of such permanent establishment on the same conditions as if it were an enterprise of that other State;
- b) the debts incurred by an enterprise of one of the States and attributable to a permanent establishment which it has in the other State, are deductible for the computation of the taxable property of such permanent establishment on the same conditions as if it were an enterprise of that other State.

XIII. Ad Article 28

Neither of the States shall be required to collect taxes with recourse to civil imprisonment.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE at Oslo this 12th day of January 1990, in duplicate, in the Netherlands, Norwegian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Norwegian texts, the English text shall prevail.

For the Government
of the Kingdom of the Netherlands:

VAN GEEN

For the Government
of the Kingdom of Norway:

JAN FLATLA

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LE
ROYAUME DE NORVÈGE, TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MA-
TIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement du Royaume de Norvège,

Désireux de conclure une nouvelle Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des Etats ou des deux Etats.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune imposés au nom de l'un des deux Etats ou de ses subdivisions politiques ou autorités locales, indépendamment du mode de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts assis sur l'ensemble des revenus, sur l'intégralité de la fortune ou sur des éléments des revenus ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En ce qui concerne la Norvège :

- L'impôt national sur le revenu (*inntektsskatt til staten*);
- L'impôt départemental sur le revenu (*inntektsskatt til fylkeskommunen*);
- L'impôt communal sur le revenu (*inntektsskatt til kommunen*);
- Les contributions nationales au Fonds de péréquation des impôts (*fellesskatt til Skattefordelingsfondet*);
- L'impôt d'Etat sur la fortune (*formuesskatt til staten*);
- L'impôt communal sur la fortune (*formuesskatt til kommunen*);

¹ Entrée en vigueur le 31 décembre 1990, soit le trentième jour ayant suivi la date de la dernière des notifications par lesquelles les Parties s'étaient informées de l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises, conformément au paragraphe 1 de l'article 33.

- L'impôt d'Etat sur le revenu et la fortune provenant de la prospection ou de l'exploitation des ressources pétrolières sous-marines et des activités et travaux qui s'y rapportent, y compris le transport par oléoduc du pétrole ainsi produit (*skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum*);
- L'impôt d'Etat sur les cachets versés aux artistes non résidents (*avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet*);
- L'impôt sur les gens de mer (*sjømannsskatt*);
- (ci-après dénommés l'« impôt norvégien »);
 - b) En ce qui concerne les Pays-Bas :
 - L'impôt sur le revenu (*inkomstenbelasting*);
 - L'impôt sur les salaires (*loonbelasting*);
 - L'impôt sur les sociétés (*vennootschapsbelasting*), y compris la part qui revient au gouvernement des bénéficiaires nets provenant de l'exploitation des ressources naturelles conformément à la Loi de 1810 sur les mines (*Mijnwet 1810*) en ce qui concerne les concessions octroyées depuis 1967, ou conformément à la Loi de 1965 relative à l'extraction minière sur le plateau continental néerlandais (*Mijnwet Continentaal Plat 1965*);
 - L'impôt sur les dividendes (*dividendbelasting*);
 - L'impôt sur la fortune (*vermogensbelasting*);
- (ci-après dénommés l'« impôt néerlandais »).

4. La Convention s'appliquera également aux impôts identiques ou sensiblement semblables qui seraient institués après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats se communiqueront les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'appelle une autre interprétation,

a) Le terme « Etat » s'entend, selon le contexte, de la Norvège ou des Pays-Bas, et le terme « Etats » s'entend de la Norvège et des Pays-Bas conjointement;

b) Le terme « Norvège » s'entend du Royaume de Norvège, y compris toutes les régions situées en dehors de ses eaux territoriales et sur lesquelles le Royaume de Norvège peut, conformément à la législation norvégienne et au droit international, exercer ses droits sur les fonds marins et leur sous-sol ainsi que sur leurs ressources naturelles; en sont exclus le Svalbard, Jan Mayen et les dépendances norvégiennes (« biland »);

c) Le terme « Pays-Bas » s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe ainsi que des fonds marins et du sous-sol de la mer du Nord dans la mesure où, conformément au droit international, ils ont été, ou pourraient

être dans l'avenir, désignés en vertu de la législation néerlandaise comme des zones sur lesquelles les Pays-Bas peuvent exercer certains droits relatifs à la prospection et à l'exploitation des ressources naturelles de ces fonds marins et de leur sous-sol;

d) Le terme « ressortissant » s'entend :

1. De toute personne physique qui possède la nationalité de l'un des Etats;
2. De toute personne morale, tout partenariat et toute association constitués conformément à la législation en vigueur dans l'un des Etats;

e) Le terme « personne » s'entend d'une personne physique, d'une société et de tout autre groupement de personnes;

f) Le terme « société » s'entend de toute personne morale et de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;

g) Les expressions « entreprise de l'un des Etats » et « entreprise de l'autre Etat » s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident de l'un des Etats et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat;

h) L'expression « trafic international » s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise qui a son siège de direction effectif dans l'un des Etats, sauf si le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des lieux situés dans l'autre Etat;

i) L'expression « autorité compétente » s'entend :

1. En ce qui concerne la Norvège, du Ministre des finances et des douanes ou de son représentant dûment habilité;

2. En ce qui concerne les Pays-Bas, du Ministre des finances ou de son représentant dûment habilité.

2. Aux fins de l'application de la Convention par l'un des Etats, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident de l'un des Etats » s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère similaire. Cette expression ne s'applique toutefois pas aux personnes qui sont assujetties à l'impôt dans cet Etat uniquement au titre de revenus tirés de sources ou de capitaux qui y sont situés.

2. Si, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est résidente des deux Etats, sa situation sera réglée de la manière suivante :

- a)* Cette personne sera réputée être résidente de l'Etat dans lequel elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle sera réputée être résidente de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont le plus étroits (centre des intérêts vitaux);

- b)* Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer permanent dans aucun des deux Etats, elle sera considérée comme résidente de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si la personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle sera considérée comme résidente de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si la personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats trancheront la question d'un commun accord.

3. Si, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux Etats, elle sera considérée comme résidente de l'Etat où est situé son siège de direction effective.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « établissement stable » s'entend d'un lieu fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » s'entend spécialement :

a) D'un siège de direction

b) D'une succursale

c) D'un bureau

d) D'une usine

e) D'un atelier

f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction, de montage ou d'installation, de même que les activités de surveillance ou de consultation qui y sont liées, ne constituent un établissement stable que si le chantier ou les activités durent plus de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression « établissement stable » sera réputée ne pas s'entendre :

a) De l'utilisation d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Du stockage de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison;

c) De l'entretien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) De l'entretien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) De l'entretien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) De l'entretien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins d'une combinaison quelconque des activités visées aux alinéas a à e, à condition que l'ensemble de ces activités conserve un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et a ou exerce habituellement, dans l'un des Etats, le pouvoir de conclure des contrats au nom de l'entreprise, celle-ci sera réputée disposer d'un

établissement stable dans cet Etat au titre de toutes les activités que ladite personne exerce pour le compte de l'entreprise, à moins que ces activités ne restent limitées à celles visées au paragraphe 4 qui, si elles sont exercées en un lieu fixe d'affaires, n'en feraient pas un établissement stable en vertu des dispositions de ce dernier paragraphe.

6. Une entreprise ne sera pas réputée disposer d'un établissement stable dans l'un des Etats du simple fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre agent indépendant si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contrôle, ou est contrôlée par, une société résidente de l'autre Etat ou qui y exerce une activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffira pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident de l'un des Etats tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) sis dans l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat où sont sis les biens considérés. Elle s'entend en tout cas des accessoires, du cheptel mort ou vif des exploitations agricoles ou forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, de l'usufruit des biens immobiliers et des droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation, ou la concession de l'exploitation, de gisements minéraux, sources ou autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent au revenu provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise de l'un des Etats ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ainsi une activité, ses bénéfices seront imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils seront imputables à l'établissement stable en question.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise de l'un des Etats exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé, dans chaque Etat, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou

similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses effectuées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans l'un des Etats, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêchera cet Etat de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée devra cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable du seul fait qu'il aura acheté des biens ou des marchandises pour le compte de l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes qui précèdent, les bénéfices à imputer à l'établissement stable seront déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. S'il entre dans les bénéfices des éléments de revenu qui font l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne seront pas affectées par celles du présent article.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices tirés par un résident de l'un des Etats de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, ces bénéfices pourront être imposés aussi dans l'autre Etat si le siège de direction effective de l'entreprise y est situé.

3. Aux fins des paragraphes 1 et 2, les bénéfices tirés de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs comprennent les bénéfices qui y sont associés, par exemple ceux tirés par un transporteur national ou international de l'affrètement de navires ou d'aéronefs, qui sont imputables à leur capacité temporaire en coque nue.

4. Si le siège de direction effective d'une entreprise de transports maritimes se trouve à bord d'un navire, il sera censé être sis dans l'Etat où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat dont l'exploitant du navire est résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 à 4 s'appliquent également aux bénéfices tirés de l'exploitation de navires pratiquant la pêche en haute mer.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2, 3 et 5 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

Si

a) Une entreprise de l'un des Etats participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat, ou

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'un des Etats et d'une entreprise de l'autre Etat,

et si, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions pourront être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Il est toutefois entendu que le fait, pour des entreprises associées, d'avoir conclu entre elles des arrangements, par exemple le partage des coûts ou des accords de service en général en vue du partage des dépenses de direction, des frais généraux d'administration, des dépenses techniques et commerciales ou encore des frais de recherche et développement ou similaires, ne constitue pas en soi une condition au sens de la phrase précédente.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes versés par une société résidente de l'un des Etats à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes pourront également être imposés dans l'Etat dont la société distributrice est résidente et conformément à la législation de cet Etat, mais si la personne qui perçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne dépassera pas 15 p. 100 du montant brut des dividendes.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, l'Etat dont la société distributrice des dividendes est résidente n'imposera pas ces dividendes si leur bénéficiaire effectif est une société (autre qu'un partenariat), résidente de l'autre Etat, qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société distributrice.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3, si, et aussi longtemps que, le taux de la fiscalité appliqué dans l'un des Etats sur les bénéfices distribués des sociétés est inférieur au taux de la fiscalité imposé sur les bénéfices non distribués des sociétés et si la différence entre les deux taux s'élève à 10 points de pourcentage ou plus, chacun des Etats pourra imposer les dividendes versés par une société résidente de l'un des Etats à une société (autre qu'un partenariat), résidente de l'autre Etat, qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société distributrice, mais l'impôt ainsi établi ne dépassera pas :

a) 5 p. 100 du mont brut des dividendes si la différence précitée s'élève à 15 points de pourcentage ou moins;

b) 10 p. 100 du montant brut des dividendes si la différence précitée s'élève à plus de 15 points de pourcentage.

Si, toutefois, la différence précitée s'élève dans l'un des Etats à plus de 20 points de pourcentage, cet Etat pourra imposer les dividendes mais au maximum à raison de 15 p. 100 de leur montant brut.

5. Les dispositions des paragraphes 2, 3 et 4 ne s'appliquent pas à l'imposition des sociétés au titre des bénéfices sur lesquels sont versés les dividendes.

6. Le terme « dividendes » employé dans le présent article s'entend des revenus provenant d'actions, d'actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de

fondateur ou autres parts bénéficiaires, ainsi que de revenus d'autres parts sociales qui sont soumis au même régime fiscal que le revenu d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est résidente. Dans le cas des Pays-Bas, ce terme s'applique également au revenu des bons de participation aux bénéfices.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne s'appliqueront pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, résident de l'un des Etats, exerce, dans l'autre Etat dont la société distributrice est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, seront alors applicables.

8. Si une société résidente de l'un des Etats tire des bénéfices ou un revenu de l'autre Etat, cet autre Etat ne pourra percevoir aucun impôt sur les dividendes versés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes seront versés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes versés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant de l'un des Etats et payés à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat, sauf si le résident en question est le bénéficiaire effectif des intérêts.

2. Le terme « intérêts » employé dans le présent article s'entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et en particulier des revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Toutefois, le terme ne s'applique pas aux revenus visés à l'article 10. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts aux fins du présent article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliqueront pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident de l'un des Etats, exerce dans l'autre Etat d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, seront alors applicables.

4. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont versés, dépasse celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable selon la législation de chacun des Etats, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant de l'un des Etats et versées à un résident de l'autre Etat ne sont imposables dans cet autre Etat que si le résident en question en est le bénéficiaire effectif.

2. Le terme « redevances » employé dans le présent article s'entend des rémunérations de toute nature payées pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique, ou encore pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliqueront pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident de l'un des Etats, exerce dans l'autre Etat d'où proviennent les redevances soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, seront alors applicables.

4. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, dépasse celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements sera imposable selon la législation de chacun des Etats, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident de l'un des Etats tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et sis dans l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident de l'un des Etats dispose dans l'autre Etat pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

a) Les gains tirés par un résident de l'un des Etats de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, de navires pratiquant la pêche en haute mer, ou encore de biens meubles liés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces gains pourront également être imposés dans l'autre Etat si le siège de direction effective de l'entreprise y est situé. Aux fins du présent alinéa, les dispositions du paragraphe 4 de l'article 8 sont applicables.

4. Les gains tirés de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat dont le cédant est résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 ne modifient en rien le droit dévolu à chacun des Etats de percevoir, selon sa propre législation, un impôt sur les bénéfices tirés de l'aliénation d'actions ou de bons de jouissance qui font partie d'un intérêt substantiel dans une société dont le capital est intégralement ou partiellement divisé en actions et qui réside dans ledit Etat, à condition que :

a) Les actifs de la société consistent dans leur intégralité ou principalement en biens immobiliers sis dans cet Etat, ou

b) Les gains échoient à une personne physique résidente de l'autre Etat qui a résidé dans le premier Etat mentionné au cours des cinq dernières années précédant l'aliénation des actions ou bons de jouissance.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus tirés, par une personne autre qu'une société qui réside dans l'un des Etats, au titre d'une profession indépendante ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que la personne ne dispose régulièrement d'une base fixe dans l'autre Etat pour y exercer ses activités. Dans ce dernier cas, le revenu pourra être imposé dans l'autre Etat mais seulement dans la mesure où il sera imputable à ladite base fixe.

Un résident de l'un des Etats exerçant une profession indépendante ou d'autres activités indépendantes dans l'autre Etat sera considéré comme disposant d'une base fixe dans cet autre Etat s'il y séjourne pendant une durée ou des durées dépassant 183 jours par période de 12 mois.

2. L'expression « profession indépendante » s'entend notamment des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié sont imposables dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat. Si tel est le cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le salarié séjourne dans l'autre Etat durant une ou plusieurs périodes n'excédant pas au total 183 jours dans une période de 12 mois; et

b) La rémunération est payée par un employeur résident du même Etat que le salarié et dont l'activité économique ne consiste pas intégralement ou quasi intégralement en la fourniture rémunérée de main-d'œuvre; et

c) La charge de la rémunération n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues par un résident de l'un des Etats au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ou à bord de navires de pêche en haute mer ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident des Pays-Bas reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou organe similaire d'une société résidente de Norvège sont imposables en Norvège.

2. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions qu'un résident de la Norvège reçoit en sa qualité de « bestuurder » ou « commissaris » d'une société résidente des Pays-Bas sont imposables aux Pays-Bas.

3. Si une rémunération visée au paragraphe 1 ou 2 est perçue par une personne qui exerce des activités régulières et substantielles dans un établissement stable sis dans l'Etat autre que celui dont la société est résidente, et si cette rétribution est déductible pour déterminer les bénéfices imposables de cet établissement stable, la rétribution, dans la mesure où elle est ainsi déductible, ne sera imposable, nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ou 2 du présent article, que dans l'Etat où est sis l'établissement stable en question.

Article 17. ARTISTES DU SPECTACLE ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident de l'un des Etats perçoit en qualité d'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou musicien, ou en qualité de sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Si les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce à titre personnel et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat où sont exercées les activités.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés d'activités exercées dans l'un des Etats par des artistes du spectacle ou des sportifs si leur visite dans cet Etat est financée de façon substantielle par des fonds publics de l'autre Etat ou d'une de ses subdivisions politiques ou autorités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'Etat dont l'artiste ou le sportif est résident.

Article 18. PENSIONS ET RENTES

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions ou autres rémunérations similaires versées au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes versées à un résident de l'un des Etats, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, si la rémunération ne revêt pas un caractère périodique et est versée au titre d'un emploi antérieur dans l'autre Etat, elle sera imposable dans cet autre Etat.

3. Le terme « rente » s'entend de toute somme déterminée, payable régulièrement à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période déterminée, ou qui peut l'être, en vertu d'un engagement d'effectuer les paiements en contrepartie d'un capital suffisant, intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces.

4. Toute pension versée au titre d'un régime de sécurité sociale de l'un des Etats à un résident de l'autre Etat n'est imposable que dans ce dernier.

Article 19. RÉMUNÉRATION DE FONCTIONS PUBLIQUES

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, à cette subdivision ou à cette collectivité dans l'exercice de fonctions publiques sont imposables dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne seront imposables que dans l'autre Etat si les services y sont rendus, si la personne physique en est résidente et si :

1. Elle possède la nationalité de cet Etat; ou
2. Elle n'en est pas devenue résidente à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par l'un des Etats ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus, dans l'exercice d'une fonction publique, à cet Etat, subdivision ou collectivité sont imposables dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne seront imposables que dans l'autre Etat si la personne physique en est résidente et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par l'un des Etats ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. ETUDIANTS

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans l'un des Etats, résident de l'autre Etat et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposées dans le premier Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les revenus d'un résident de l'un des Etats, indépendamment de leur provenance, qui ne font pas l'objet des articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident de l'un des Etats, exerce dans l'autre Etat, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y

rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont alors applicables.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 que possède un résident de l'un des Etats et qui sont sis dans l'autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident de l'un des Etats dispose dans l'autre Etat pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

a) Les navires et les aéronefs exploités en trafic international, les navires de pêche en haute mer, ainsi que les biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat dont l'exploitant est résident;

b) Toutefois, ces navires, aéronefs et biens mobiliers sont également imposables dans l'autre Etat si le siège de direction effective de l'entreprise y est situé. Aux fins du présent alinéa, les dispositions du paragraphe 4 de l'article 8 sont applicables.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident de l'un des Etats ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE V. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23

1. Chacun des Etats, en imposant ses résidents, pourra inclure dans l'assiette de cette imposition les revenus et les éléments de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans l'autre Etat.

2. a) Si un résident de la Norvège tire un revenu ou détient une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable aux Pays-Bas, la Norvège devra, sous réserve des dispositions des alinéas *b* et *c*, exonérer d'impôt ces revenus ou cette fortune mais pourra, dans le calcul de l'impôt sur les autres revenus ou éléments de la fortune de la personne concernée, appliquer le taux d'imposition qui l'aurait été si les revenus ou les éléments de la fortune exonérés ne l'avaient pas été.

b) Si un résident de la Norvège perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, du paragraphe 5 de l'article 13 et de l'article 16, sont imposables aux Pays-Bas, la Norvège admettra en déduction de l'impôt sur les revenus de la personne considérée un montant égal à l'impôt acquitté aux Pays-Bas. Cette déduction ne devra cependant pas dépasser la fraction de l'impôt, calculé avant la déduction, qui est imputable auxdits revenus provenant des Pays-Bas.

c) Nonobstant les dispositions de l'alinéa *b*, les dividendes versés par une société résidente des Pays-Bas à une société résidente de Norvège seront exonérés de l'impôt norvégien au cas où, conformément à la législation norvégienne, ces dividendes seraient exonérés d'impôt si les deux sociétés étaient norvégiennes et sous réserve aussi que, dans la mesure où le montant des dividendes déclarés au titre d'un exercice fiscal par une société résidente des Pays-Bas correspond aux dividendes perçus par elle, directement ou par l'entremise d'une autre personne morale dans le même exercice ou dans un exercice précédent, au titre d'actions d'une société résidente d'un Etat tiers, l'exemption de l'impôt norvégien ne sera accordée que dans la mesure où les dividendes perçus au titre d'actions de la société résidente de cet Etat tiers auront fait l'objet de l'impôt sur les sociétés aux Pays-Bas ou, si tel n'est pas le cas, si les dividendes pourraient être exemptés de l'impôt norvégien au cas où les actions auraient été détenues directement par la société norvégienne.

3. a) Si un résident des Pays-Bas perçoit des revenus ou possède des éléments de sa fortune qui, conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 2 de l'article 8, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 3 de l'article 11, au paragraphe 3 de l'article 12, aux paragraphes 1, 2 et 3 (alinéa *b*) de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, à l'article 16, au paragraphe 1 (alinéa *a*) de l'article 19, au paragraphe 2 de l'article 21 et aux paragraphes 1, 2 et 3 (alinéa *b*) de l'article 22 de la présente Convention, sont imposables en Norvège et sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exonéreront d'impôt ces revenus et éléments de la fortune moyennant un abattement de leur impôt. Cet abattement sera calculé conformément aux dispositions de la législation néerlandaise visant à l'élimination de la double imposition. A cet effet, lesdits revenus ou éléments de la fortune seront censés être inclus dans le montant total des revenus ou éléments de la fortune qui sont exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions précitées.

b) De plus, les Pays-Bas accorderont un abattement de l'impôt néerlandais sur les revenus qui, conformément au paragraphe 2 de l'article 10, au paragraphe 5 de l'article 13, à l'article 17, au paragraphe 2 de l'article 18 et au paragraphe 2 (alinéa *a*) de l'article 19 de la présente Convention, sont imposables en Norvège, pour autant que ces revenus sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1. Le montant de l'abattement sera égal à l'impôt acquitté en Norvège sur ces revenus mais ne dépassera pas le montant de l'abattement qui serait accordé si les revenus ainsi inclus étaient les seuls qui soient exonérés de l'impôt néerlandais au titre des dispositions de la loi néerlandaise tendant à éviter la double imposition.

CHAPITRE VI. ACTIVITÉS EN MER

Article 24

1. Les dispositions du présent article s'appliqueront nonobstant toute autre disposition de la présente Convention.

2. Une entreprise de l'un des Etats qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat, dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du sol ou du sous-sol marins ainsi que de leurs ressources naturelles situés dans cet autre Etat sera, sous réserve des paragraphes 3 et 5 du présent article, réputée exercer, en ce qui concerne ces activités, une activité industrielle ou commerciale dans cet autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé.

3. Les dispositions du paragraphe 2 du présent article ne s'appliqueront pas lorsque les activités qui y sont visées sont exercées dans l'autre Etat pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours au cours de toute période de 12 mois. Aux fins du présent paragraphe :

a) Si une entreprise qui exerce dans l'autre Etat des activités visées au paragraphe 2 du présent article est associée à une autre entreprise qui y exerce des activités substantiellement similaires, la première entreprise sera considérée comme exerçant toutes les activités de la deuxième entreprise, sauf dans la mesure où ces activités sont exercées en même temps que les siennes propres;

b) Une entreprise sera considérée comme associée à une autre entreprise si l'une participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital de l'autre, ou si les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital des deux entreprises.

4. Un résident de l'un des Etats qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat, dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du sol ou du sous-sol marins ainsi que de leurs ressources naturelles situés dans cet autre Etat (au titre d'une profession libérale ou à titre indépendant) sera réputé exercer ces activités par l'intermédiaire d'une base fixe située dans l'autre Etat. Toutefois, le présent paragraphe ne s'appliquera pas lorsque ces activités seront exercées dans l'autre Etat pour une ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours au cours de toute période de 12 mois.

5. Les bénéfices réalisés par un résident de l'un des Etats du fait du transport de marchandises ou de personnel vers un point, ou entre des points, où des activités dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du sol ou du sous-sol marins ainsi que de leurs ressources naturelles sont exercées dans l'un des Etats, ou tirés de l'exploitation de remorqueurs ou d'autres bateaux auxiliaires dans le cadre de telles activités, ne seront imposables que dans l'Etat où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

6. a) Sous réserve de l'alinéa b du présent paragraphe, les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond et du sous-sol marins ainsi que de leurs ressources naturelles situés dans l'autre Etat seront imposables dans cet autre Etat dans la mesure où l'emploi salarié sera exercé en mer dans cet Etat et pour autant que l'emploi sera exercé en mer pendant une ou des périodes dépassant au total 30 jours dans toute période de 12 mois.

b) Les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef assurant le transport de marchandises ou de personnel vers un point, ou entre des points, où des activités sont exercées dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du sol et du sous-sol marins ainsi que de leurs ressources naturelles dans l'un ou l'autre des Etats, ou au titre d'un emploi salarié à bord d'un remorqueur ou d'un autre navire exploité en soutien de ces activités ne sont imposables que dans l'Etat dont le salarié est résident.

7. Le gains tirés par un résident de l'un des Etats de l'aliénation de droits sur des actifs provenant de l'exploration ou de l'exploitation des fonds marins, de leur sous-sol ou de leurs ressources naturelles situés dans l'autre Etat, y compris des droits sur des intérêts dans ces actifs ou sur leurs produits, ou encore de l'aliénation

d'actions dont la valeur ou la plus grande partie de la valeur découle directement ou indirectement de tels droits, sont imposables dans cet autre Etat.

8. Dans le cas des revenus imposables aux Pays-Bas conformément aux paragraphes 2, 4 et 7 du présent article, la Norvège accordera un abattement de son impôt qui sera calculé conformément aux règles énoncées à l'alinéa *b* du paragraphe 2 de l'article 23.

9. S'il est produit des preuves documentaires de l'acquittement aux Pays-Bas de l'impôt sur les revenus imposables aux Pays-Bas conformément à l'alinéa *a* du paragraphe 6 du présent article, la Norvège appliquera les règles énoncées à l'alinéa *a* du paragraphe 2 de l'article 23.

10. S'agissant des revenus imposables en Norvège conformément aux paragraphes 2, 4 et 7 du présent article, les Pays-Bas accorderont un abattement de leur impôt qui sera calculé conformément aux règles énoncées à l'alinéa *b* du paragraphe 3 de l'article 23.

11. S'il est produit des preuves documentaires de l'acquittement en Norvège de l'impôt sur les revenus imposables en Norvège conformément à l'alinéa *a* du paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accorderont un abattement de leur impôt qui sera calculé conformément aux règles énoncées à l'alinéa *a* du paragraphe 3 de l'article 23.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants de l'un des Etats ne seront soumis dans l'autre Etat à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'appliquera aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas résidentes de l'un des Etats ou des deux Etats.

2. Les apatrides qui sont résidents de l'un des Etats ne seront soumis dans l'autre Etat à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat ne sera pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne pourra être interprétée comme obligeant l'un des Etats à accorder aux résidents de l'autre Etat les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11 ou du paragraphe 4 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes payés par une entreprise de l'un des Etats à un résident de l'autre Etat seront déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise de l'un des Etats envers un résident de l'autre Etat seront déductibles, pour la détermination de la fortune im-

posable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises de l'un des Etats dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat ne seront soumises, dans le premier Etat, à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliqueront, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26. PROCÉDURE AMIABLE

1. Si une personne estime que les mesures prises par l'un des Etats ou par les deux Etats entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle pourra, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'Etat dont elle possède la nationalité. Le cas devra être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui auront entraîné une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforcera, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats s'efforceront, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels pourra donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles pourront aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention. En particulier, elles pourront décider conjointement de répartir les bénéfices entre des entreprises associées au sens de l'article 9.

4. Les autorités compétentes des Etats pourront communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme indiqué aux paragraphes qui précèdent.

5. Si les autorités compétentes se mettent d'accord au sens du paragraphe 2 ou 3, les impôts seront établis ou leur remboursement autorisé conformément à l'accord en question. Tout accord conclu sera appliqué nonobstant tout délai limite inscrit dans le droit interne des Etats.

Article 27. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

Les autorités compétentes des Etats échangeront les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention, ou celles de leur législation interne relative aux impôts visés par la Convention pour autant que l'imposition prévue par cette législation n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements ne sera pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par l'un des Etats seront tenus secrets de la même manière que ceux obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne seront communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention.

Ces personnes ou autorités n'utiliseront les renseignements qu'à ces fins, mais elles pourront en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Article 28. ASSISTANCE MUTUELLE

1. Les Etats s'engagent à se prêter mutuellement assistance en matière de recouvrement des impôts qui font l'objet de la présente Convention, ainsi que des intérêts, des frais, des suppléments d'impôt et des amendes qui n'ont pas de caractère pénal.

2. En cas de demande de recouvrement d'impôts, les créances fiscales de l'un des Etats qui auront un caractère définitif seront acceptées pour recouvrement par l'autre Etat et recouvrées par ce dernier conformément à la législation applicable au recouvrement et à la perception de ses propres impôts, étant entendu qu'elles n'auront pas priorité dans ledit Etat. Les créances fiscales de la Norvège seront considérées comme ayant un caractère définitif quand elles ne pourront plus être modifiées par un recours administratif. L'Etat à qui la demande sera adressée ne sera pas tenu de prendre des mesures exécutoires non prévues par la législation de l'Etat qui aura présenté la demande.

3. Toute demande devra être accompagnée de pièces prouvant qu'aux termes de la législation de l'Etat qui la présente le montant des impôts est définitivement arrêté comme prévu au paragraphe 2 du présent article.

Article 29. LIMITATION DES DISPOSITIONS DES ARTICLES 27 ET 28

Les dispositions des articles 27 et 28 ne seront en aucun cas interprétées comme obligeant l'un des Etats :

a) A prendre des mesures administratives incompatibles avec sa législation ou sa pratique administrative, ou avec celles de l'autre Etat;

b) A fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus aux termes de la législation ou par les voies administratives de cet Etat ou de l'autre Etat;

c) A communiquer des renseignements de nature à divulguer un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé de fabrication, ou encore des renseignements dont la divulgation serait incompatible avec l'ordre public.

Article 30. AGENTS DIPLOMATIQUES ET CONSULAIRES

1. Aucune disposition de la présente Convention ne portera atteinte aux privilèges fiscaux auxquels sont en droit de prétendre les agents diplomatiques ou consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions de conventions particulières.

2. Aux fins de la Convention, toute personne physique membre d'une mission diplomatique ou consulaire de l'un des Etats dans l'autre Etat ou dans un Etat tiers et qui a la nationalité de l'Etat d'envoi sera considérée comme résidente de ce dernier Etat mais seulement si elle y est assujettie aux mêmes obligations fiscales sur le revenu et sur la fortune que ses autres résidents.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou fonctionnaires, ni aux membres d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat tiers s'ils se trouvent sur le territoire de l'un des Etats et ne sont pas soumis, dans l'un ou l'autre Etat, aux mêmes obligations fiscales sur le revenu et la fortune que les résidents de cet Etat.

Article 31. RÈGLEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats pourront, par consentement mutuel, fixer les modalités d'application des paragraphes 2, 3 et 4 de l'article 10.

2. En ce qui concerne les dispositions de la présente Convention relatives à l'échange de renseignements et à l'assistance mutuelle en matière de recouvrement des impôts, les autorités compétentes pourront, d'un commun accord, édicter les règles relatives aux questions de procédure, aux formules de demande de réponse, à la conversion des monnaies, à l'emploi des sommes recouvrées, aux sommes minimales pouvant être recouvrées, ainsi qu'à d'autres questions connexes.

3. Les autorités compétentes de chacun des Etats pourront, conformément à la pratique de chacun d'eux, édicter les règlements nécessaires pour l'application des autres dispositions de la présente Convention.

Article 32. EXTENSION TERRITORIALE

1. La présente Convention pourra être étendue, telle quelle ou avec les modifications voulues, aux territoires d'Aruba ou des Antilles néerlandaises si le pays concerné y prélève des impôts substantiellement semblables à ceux auxquels s'applique la Convention. Toute extension de cette nature prendra effet à la date et sous réserve des modifications et des conditions, y compris les conditions relatives à la cessation d'application, qui pourront être fixées d'un commun accord par échange de notes diplomatiques.

2. A moins que les Etats n'en soient convenus autrement, la dénonciation de la Convention ne mettra pas fin aussi à une extension territoriale décidée conformément au présent article.

CHAPITRE VIII. DISPOSITIONS FINALES

Article 33. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la dernière date à laquelle les deux gouvernements se seront notifié par écrit l'accomplissement des formalités requises par la Constitution de leur Etat, et ses dispositions prendront effet :

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source sur les dividendes acquis à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) En ce qui concerne les impôts autres que l'impôt retenu à la source sur les dividendes, pour les années fiscales et les périodes commencées le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention, ou après cette date.

2. La Convention entre le Royaume de Norvège et le Royaume des Pays-Bas, tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et d'impôts sur la fortune, signée à La Haye le 22 septembre 1966¹, et l'Accord du 11 janvier 1929 entre les Pays-Bas et la Norvège, en vue d'exempter réciproquement de l'impôt sur le revenu certains bénéfices provenant des entreprises de transport maritimes², cesseront de prendre effet à l'entrée en vigueur de la présente Convention. Les dispositions de la Convention de 1966 continueront toutefois de prendre effet jusqu'à ce que celles de la présente Convention entrent en vigueur conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article.

Article 34. DÉNONCIATION

1. La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'une des Parties contractantes. Chacune des Parties pourra la dénoncer par la voie diplomatique moyennant préavis d'au moins six mois avant l'expiration de toute année civile à compter de cinq ans depuis la date de son entrée en vigueur. Dans ce cas, la Convention cessera de prendre effet :

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source sur les dividendes acquis à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle où aura été notifiée la dénonciation;

b) En ce qui concerne les impôts autres que l'impôt à la source sur les dividendes, pour les années fiscales et les périodes commencées le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de la notification de dénonciation, ou après cette date.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Oslo le 12 janvier 1990, en double exemplaire en langues néerlandaise, norvégienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et norvégien, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
du Royaume des Pays-Bas :

VAN GEEN

Pour le Gouvernement
du Royaume de Norvège :

JAN FLATLA

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 600, p. 227.

² Société des Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. LXXXV, p. 409.

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'invasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Norvège, les soussignés sont convenus d'un commun accord que les dispositions ci-après feraient partie intégrante de la Convention.

I.

1. Si, en vertu des dispositions de la présente Convention, un résident des Pays-Bas est exonéré de l'impôt norvégien ou fondé à bénéficier d'un dégrèvement au titre dudit impôt, les successions indivises bénéficieront d'une exonération ou d'un dégrèvement analogue pour autant que l'un au moins des cohéritiers ou ayants droit soit résident des Pays-Bas.

2. Si les revenus provenant d'une succession indivise qui, en vertu des dispositions de la Convention, sont assujettis à l'impôt norvégien sont versés à un cohéritier ou ayant droit résident des Pays-Bas, les Pays-Bas autoriseront une déduction ou un abattement de leur impôt conformément au paragraphe 3 de l'article 23 de la Convention.

II. *Ad* article 4

Les personnes physiques qui vivent à bord d'un navire et n'ont pas de résidence véritable dans aucun des Etats seront réputées résidentes de l'Etat où se trouve le port d'attache du navire.

III. *Ad* article 5

Aux fins du paragraphe 3 de l'article 5 :

a) Les chantiers ou travaux de construction séparés ne devront pas être combinés aux fins du calcul de leur durée;

b) Les chantiers de construction pourront normalement être considérés comme séparés s'ils sont réalisés pour des maîtres de l'ouvrage différents, à moins que l'on ne puisse les considérer comme constituant une seule unité économique;

c) Les chantiers différents réalisés pour le compte du même maître de l'ouvrage devront toutefois être considérés comme constituant un seul chantier s'ils font l'objet d'un contrat unique;

d) Les chantiers réalisés pour le même maître de l'ouvrage et faisant l'objet de plus d'un contrat pourront également être considérés comme une unité économique unique s'ils sont exécutés comme un chantier unique. Tel peut être le cas :

- i) Dans le temps, c'est-à-dire si les chantiers sont réalisés simultanément ou successivement sans interruption;
- ii) Dans l'espace, si les chantiers, même réalisés à des emplacements différents, font effectivement partie d'un ensemble plus vaste et si les travaux de construction n'ont pas connu d'interruption notable.

IV. *Ad* article 7

S'agissant des paragraphes 1 et 2 de l'article 7, si une entreprise de l'un des Etats vend des biens ou des marchandises ou exerce une activité dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total perçu par

l'entreprise, mais seulement sur celle de la rémunération imputable à l'activité effective de l'établissement stable au titre des ventes ou activités en question. Plus particulièrement, s'agissant de contrats en vue de l'étude, de la fourniture, de l'installation ou de la construction de matériels ou d'implantations industriels, commerciaux ou scientifiques, ou encore de contrats de travaux publics, si l'entreprise dispose d'un établissement stable, les bénéfices réalisés par cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total du contrat mais seulement sur celle de la partie du contrat effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'Etat où cet établissement est situé.

Les bénéfices relatifs à la partie du contrat exécutée par le siège de l'entreprise ne seront imposables que dans l'Etat dont celle-ci est résidente.

V. *Ad* articles 8, 13 et 22

Si l'entreprise est exploitée par un ou plusieurs associés conjointement et solidairement responsables qui sont résidents de l'un des Etats et par un ou plusieurs associés conjointement et solidairement responsables qui sont résidents de l'autre Etat, et si les autorités compétentes des deux Etats sont convenues qu'il n'est pas possible de déterminer que le siège de direction effective de l'entreprise est sis dans un seul des Etats, les bénéfices visés aux paragraphes 1, 5 et 6 de l'article 8, les gains visés au paragraphe 3 de l'article 13 et la fortune visée au paragraphe 3 de l'article 23 ne seront imposables en proportion de la part revenant à chacun des associés conjointement et solidairement responsables que dans l'Etat dont l'associé concerné est résident.

VI. *Ad* article 10

Les demandes de remboursement d'impôts perçus contrairement aux dispositions de l'article 10 devront être adressées à l'autorité compétente de l'Etat qui a recouvré l'impôt dans un délai de cinq ans suivant la fin de l'année civile au cours de laquelle l'impôt aura été recouvré.

VII. *Ad* articles 11 et 23

Si l'un des Etats institue un impôt perçu à la source sur les intérêts, il devra en informer l'autre Etat et engager des négociations avec lui en vue de conclure un accord sur les modifications à apporter aux articles 11 et 23.

VIII. *Ad* article 23

Les Etats sont convenus que le paragraphe 2 de l'article 23 soit, sur la demande de la Norvège qui sera communiquée par note diplomatique, remplacé par le texte ci-après qui entrera en vigueur trente jours suivant la confirmation, par la voie diplomatique, de la réception de cette note, et s'appliquera pour la première fois aux impôts sur le revenu ou sur la fortune correspondant à l'année civile (y compris les périodes comptables commencées cette année-là) qui suivra immédiatement celle de la réception de la confirmation des notes :

« 2. a) Si un résident de la Norvège tire un revenu ou détient une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable aux Pays-Bas, la Norvège déduira de l'impôt sur les revenus ou sur la fortune de ladite personne un montant égal à l'impôt acquitté aux Pays-Bas. Toutefois, cette déduction ne dépassera pas la fraction de l'impôt norvégien, calculé avant la déduction, qui correspond aux revenus provenant des Pays-Bas ou à la fortune qui y est possédée.

Aux fins de ce paragraphe et pour déterminer les impôts sur le revenu acquittés aux Pays-Bas, il ne sera pas tenu compte des primes et bonus à l'investissement ni des versements au titre de la décapitalisation, au sens de la Loi néerlandaise sur les investissements (*Wet investeringsrekening*). Aux fins du présent paragraphe, les impôts visés à l'alinéa *b* du paragraphe 3 et au paragraphe 4 de l'article 2, autres que l'impôt sur la fortune, seront considérés comme des impôts sur le revenu.

b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa *a*, les dividendes versés par une société résidente des Pays-Bas à une société résidente de la Norvège seront exonérés de l'impôt norvégien à condition que, conformément à la législation norvégienne, ils eussent été exonérés de l'impôt si les deux sociétés avaient été norvégiennes et à condition en outre que, pour autant que le montant des dividendes déclarés pour une année fiscale par une société résidente des Pays-Bas corresponde aux dividendes qu'elle a perçus, directement ou par l'entremise d'une autre personne morale, dans la même année fiscale ou durant une année fiscale antérieure, au titre d'actions d'une société résidente d'un Etat tiers, l'exonération de l'impôt norvégien ne soit consenti que dans la mesure où les dividendes perçus sur les actions de la société résidente de cet Etat tiers auront fait l'objet de l'impôt néerlandais sur les sociétés ou, si tel n'est pas le cas, qu'ils eussent été exonérés de l'impôt norvégien si les actions avaient été détenues directement par la société norvégienne. »

IX. *Ad* article 23

Si la Norvège institue un impôt sur les pensions, au sens du paragraphe 2 de l'article 19, versées à un résident des Pays-Bas, les Pays-Bas exonéreront ces pensions en accordant un abattement sur son impôt conformément à l'alinéa *a* du paragraphe 3 de l'article 23.

X. *Ad* article 23

Il est entendu que, pour le calcul de l'abattement visé au paragraphe 3 de l'article 23, les éléments de la fortune visés au paragraphe 1 de l'article 22 seront pris en considération pour leur valeur intégrale diminuée de celle des dettes garanties par hypothèque sur cette fortune, et que les éléments de la fortune visés au paragraphe 2 de l'article 22 seront pris en compte pour leur valeur intégrale diminuée de celle des dettes à la charge de l'établissement permanent ou de la base fixe.

XI. *Ad* article 25

Les dispositions du paragraphe 3 de l'article 25 ne seront pas interprétées comme empêchant la Norvège d'imposer l'intégralité des bénéfices imputables à un établissement stable installé en Norvège par une société résidente des Pays-Bas au taux applicable aux bénéfices non distribués d'une société résidente de la Norvège. Toutefois, le montant de cet impôt ne dépassera pas celui de l'impôt qui serait applicable à une société ou à ses actionnaires si :

- a)* Ces bénéfices revenaient à une société résidente de la Norvège;
- b)* Les actions de ladite société appartenaient dans leur totalité à une société (autre qu'un partenariat) résidente des Pays-Bas, et
- c)* La société visée sous *a*, remettait à la société visée sous *b*, 30 p. 100 de ses bénéfices.

XII. *Ad* article 25

Aux fins de l'application du paragraphe 3 de l'article 25 :

a) Les intérêts, redevances et autres frais à la charge d'une entreprise de l'un des Etats et imputables à un établissement stable dont elle dispose dans l'autre Etat, seront déductibles pour le calcul des bénéfices imposables de cet établissement stable dans les mêmes conditions que si celui-ci était une entreprise de cet autre Etat;

b) Les dettes encourues par une entreprise de l'un des Etats et imputables à un établissement stable dont elle dispose dans l'autre Etat seront déductibles pour le calcul de la fortune imposable de cet établissement stable dans les mêmes conditions que si celui-ci était une entreprise de cet autre Etat.

XIII. *Ad* article 28

Aucun des Etats ne sera tenu de procéder au recouvrement d'impôts sous peine d'emprisonnement.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Oslo le 12 janvier 1990, en double exemplaire en langues néerlandaise, norvégienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et norvégien, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
du Royaume des Pays-Bas :

VAN GEEN

Pour le Gouvernement
du Royaume de Norvège :

JAN FLATLA
